

Kristus zjevený ve svém vlastním Slově

1 Skloňme naše hlavy. Pane Ježíši, Pastýři velikého stáda, jsme Ti tolik dlužni, Pane, že Ti nemůžeme nikdy zaplatit za lásku, kterou jsi rozlil v našich srdcích. Cítíme se tak nehodní, zatímco stojíme a skláníme své hlavy ve Tvé přítomnosti. Prosíme, abys nás očistil od každé viny a všelikého hříchu. Prosíme, abys posilil dnes naše těla. Mnozí jsou nemocní a trpící, jak je to zde vidět na těch kapesnících a prosbách přicházejících telefonicky ze všech stran.

2 A věříme, že jsme nyní na konci světových dějin a brzy čas pomine ve věčnosti a my chceme být pro tuto hodinu připraveni. Právě proto jsme se dnes ráno na tomto místě shromáždili, abychom se mohli na tento čas připravit. A bylo mi řečeno, že mnozí jsou dnes připojeni pomocí telefonu, napříč, po celé této zemi, od jednoho pobřeží k druhému. Kamkoliv dorazí náš hlas, nechť je ta malá skupinka požehnána. Uzdrav nemocné, kteří jsou mezi nimi. A prosím Tě, abys očistil jejich duše od každého zla. Pomož nám zde dnešního rána, v této modlitebně, abychom se také i my mohli radovat z této veliké výsady.

3 A prosíme, abys k nám dnes promlouval skrze Tvé psané Slovo, a ať nám Duch zjevuje věci, které potřebujeme, zatímco jsme dnes zde shromážděni z celého národa s pocitem, že jsme nepočetným lidem, ale máme své místo mezi vykoupenými, protože jsme uvěřili v Ježíše Krista.

Lukáš 24:32

4 Daruj nám tyto věci, Pane, a když se budeme blížit k závěru bohoslužby a budeme se rozcházet do jednotlivých domovů po celé zemi, nechť bychom mohli říci, jako ti z Emauz: „Copak v nás naše srdce nehořelo, když k nám mluvil po cestě?“

5 Tedy, Otče, vím, že cokoliv bych teď řekl, by určitě nebylo postačující, vzhledem k těm znamenitým křesťanům v celém národě, kteří jsou teď na nás napojeni, by to nebylo dostatečně přiměřené. Nejsem jim schopen sdělit nic užitečného, protože všichni patříme do stejné kategorie. Jsme lidskými, smrtelnými bytostmi, ale ať ten veliký Duch Svätý promlouvá; ať On se zmocní toho Slova a prostě zjeví sám Sebe. Očekáváme nyní na Něj v Ježíšově jménu. Amen. Můžete se posadit.

6 Sám jsem byl tak trochu překvapen; řekl jsem své manželce, že kdyby se náhodou stalo, že bude poslouchat tam dole v Tucsonu,

neplánoval jsem žádnou bohoslužbu, když jsem jel sem; a tak jsem si dokonce nevzal s sebou ani oblek. A řekl jsem své snaše, která mi žehlila sako-a řekl jsem: „Postavím se za kazatelnu v... Lidé stejně nebudou vědět, že kalhoty a sako nepatří k sobě a že je nosím po domě.“ Ale Medo, ona mi vyžehlila košili a všechno ostatní, a tak se nemusíš starat, všechno je v pořádku.

7 Nuže, máme zde prosbu, jedná se o velice drahého bratra... A myslím si, že Prescott, domnívám se, že i on je dnes ráno připojen v Prescott v Arizoně. Otec sestry Mercierové byl právě na cestě do tohoto shromáždění, nakolik jsem to pochopil a musel být odvezen do nemocnice, kvůli srdečnímu záchvatu-je to bratr Coggins. A také bratr Junior Jackson, myslím si, že on je také připojen k rozhlasu... či k telefonu, tam v Clarksville... nebo v New Albany, a jeho otec, nakolik jsem se dozvěděl, se rovněž nachází v nemocnici, aby se podrobil závažné operaci rakoviny jater. A tak zcela jistě bychom se chtěli o nich zmínit v našich modlitbách. A nyní jsou zde také další, ale nechtěli bychom věnovat těmto věcem čas. Bůh o nich všech ví, a tak se za ně teď pomodleme.

8 Drahý Bože, když tento drahý, starý muž s vrásčitýma rukama, bratr Coggins, ten starý bojovník na misijním poli, leží dnes ráno někde v nemocnici a trpí následkem srdečního záchvatu, ó Bože, to ubohé, staré srdce procházelo mnoha těžkostmi. Prosím, Bože, abys mu pomohl. Vyslyš to. On miluje život zrovna tak jako my všichni; on by chtěl žít. Pane Bože, vyslyš. My *všichni* na okrsku celého národa za něho prosíme v Ježíšově jménu, abys jej uzdravil a dostal ho z toho. Věříme, že to uděláš a že on se v pořádku vrátí přímo do shromáždění.

9 Prosíme za bratra Jacksona, za jeho vzácného tatínka, který tam nyní leží a je blízko smrti, a on zplodil na tento svět znamenitého chlapce Juniora. A já prosím, drahý Bože, abys jej uzdravil. Víím, že se to zdá být nemožné. Medicína, doktoři neví, co si počít s takovým případem. Ale my si vzpomínáme na bratra Halla, když ti nejlepší lékaři zde (z Louisville) řekli: „Zbývá mu již jen několik hodin života,“ rovněž s rakovinou jater a dnes žije, (a to bylo před pětadvaceti lety), poněvadž to byla Tvoje milost. A tak prosím, abys dnes uzdravil bratra Jacksona, Pane. Nechť Tvá milost a milosrdenství spočívá na něm.

10 Celá tato velká hromada kapesníčků a části oděvů a věci, které byly zde položeny, vyjadřují tyto prosby-ty víš o nich všech, Otče-a já prosím, abys jim všem daroval uzdravení. Ve jménu Ježíše Krista. Amen.

11 Nuže, úvodem bych chtěl především dnes ráno říci, že mi minulou neděli nepřišlo ani na mysl, že bych sem měl přijít. A když to pak bylo oznámeno, tak jsem přišel sem. Bratr Neville mě přiměl k tomu, abych promluvil. A pak jsme oznámili, že tady budu dnes, ale neoznámili jsme to lidem z jiných sborů. A my teď máme tento telefonický systém, který je velice, velice dobrý. Lidé mohou jednoduše sedět ve svých domovech a shromáždit se na svých místech, ve svých modlitebnách, a tak dále a poslouchat bohoslužbu. Já si to cením.

Římanům 13:8

12 Nuže, vidím zde ležet... Ohledně poselství, které jsem přinesl minulou neděli, vidím zde ležet mnoho otázek. Já věřím... Zapomněl jsem nyní ten titul. Ale řekl jsem něco o placení vašich dluhů. A víte, nezáleží na tom, co bylo řečeno, mnozí to správně nepochopili, ne, že by to nechtěli pochopit, ale jednoduše jste tomu neporozuměli. A tak nyní někdo řekl: „Smíme si koupit auto?“ Nebo: „Co bych měl...“ Nuže, to není to, o čem mluvil Ježíš... nebo Bible, kde se říká: „Nikomu nic nedlužte.“ Jedná se o ty odkládané dluhy, které jste mohli platit. Ty platte. Neměli byste být nikomu nic dlužni. Ale tím jsem nemínil... Aj, my jsme dlužní za naše nájemné nebo za telefonní účet a nevím, za co ještě. Dlužíme za tyto věci a běžně je platíme. Ale ty staré odkládané dluhy, které jste mohli splácet, ty zaplatte. Rozumíte? Nuže, nechodte s něčím, co by se za vámi takhle táhlo.

13 Vzpomínám si, když jsem byl jednou nemocný, byl jsem ještě chlapcem. Vrátil jsem se z nemocnice, měl jsem dluh asi okolo dvou tisíc dolarů. A kdysi zde byla lékárna, která patřila panu Swanigerovi. Dlužil jsem mu tři sta či čtyři sta dolarů za léky. On mě dokonce ani neznal a ten muž... Šel jsem za ním; já jsem ho taky neznal, ale on mi ty léky každopádně posílal, on je nikdy neodmítnul poskytnout; a já jsem řekl: „Jsem vaším dlužníkem.“ A řekl jsem... Myslím, že to nebyl pan Swaniger, že to byl pan Mason na rohu Court a Spring. Řekl jsem mu: „Jsem vaším dlužníkem. A jsem ještě velice slabý, ale pokusím se nastoupit do práce. Inu, jestliže vám nebudu schopen splácet...“ Právě jsem se stal křesťanem; řekl jsem: „První věc, pane Masone, moji první povinností vůči Bohu je, dlužím Mu své desátky. Nejprve bych chtěl zaplatit Jemu své desátky.“ A řekl jsem: „Pak další moji povinností, je splácet své dluhy.“ Řekl jsem: „Můj otec je churavý a máme... v rodině je nás deset dětí.“ Ale řekl jsem: „Pokud vám nebudu schopen splácet z toho dluhu víc než dvacet pět centů každý výplatní den... Jestliže nebudu schopen zaplatit ani dvacet pět centů, pak přijdu a řeknu vám to na rovinu, řeknu vám ,tentokrát nejsem schopen zaplatit.“ Nuže,

s pomocí Boží jsem to všechno splatil. Vidíte? Tohle jsem měl na mysli. Rozumíte?

14 A tak ne... Někdo říká... Och, nějaký křesťan odtud ze sboru, jednou šel a nechal si udělat nějakou práci na autě a ten muž potom přišel... Ten muž řekl: „Já vám za to zaplatím; mám v sobotu výplatu,“ nebo tak nějak. Ale vůbec mu to nezaplatil. Ubíhal týden za týdnem a on mu to nesplácel a neřekl mu ani slovo. A ten muž pak přišel a zeptal se mě, on řekl... Vidíte, to vrhá špatné světlo na sbor. To vrhá špatné světlo na Krista. Jestliže nemůžeš zaplatit, jdi a řekni mu to na rovinu, řekni: „Mám u vás dluh, já vám ho zaplatím. Jsem křesťan, ale já... prostě to nemohu udělat hned, mám... ale dlužím vám to.“ A zapamatujte si, vězte, tyto věci jsou také zaznamenány v Božích knihách, to, co vy děláte. A tak se mi jedná o to... Pro mne a pro nás všechny, snažme se být připraveni, neboť si uvědomujeme, že se blížíme k něčemu, k nějaké události, která je velice blízko. A my chceme být hotoví. A když příchod Páně se tak rychle blíží, chceme být hotoví na tuto velikou hodinu.

15 Nuže, my chceme být hotoví, a teď bychom si chtěli promluvit na jedno krátké téma, které jsem si s pomocí Páně zvolil pro dnešní ráno. A promluvíím tak stručně, jak jen to bude možné, protože lidé jsou připojeni po telefonu. A domnívám se, že všichni máte-v naší zemi-takové krásné ráno, jako my zde v Indianě. Krásné, chladné, příjemné počasí, je po dešti, ale je velice pěkně.

Židům 1:1-3; Jan 1:1

16 A nyní bych chtěl přečíst z epištoly k Židům, z 1. kapitoly a rovněž z evangelia svatého Jana, rovněž z 1. kapitoly. Židům 1:1-3 a svatý Jan 1:1, jakožto můj text. Mým tématem pro dnešní ráno je studium z Písma. Nuže, přečteme Židům 1:1:

Mnohokrát a mnoha způsoby mluvil kdysi Bůh k otcům skrze proroky, ale v těchto posledních dnech mluvil k nám skrze svého Syna, jehož ustanovil za dědice všeho a skrze něhož také stvořil světy.

On je jasem jeho slávy a vyjádřením jeho podstaty; slovem svojí moci udržuje všechno, co je. Když sám skrze sebe vykonal očistění našich hříchů, posadil se po pravici Velebnosti na výsostech.

Jak nádherné čtení. A teď svatý Jan 1:1:

Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a to Slovo byl Bůh.

17 Nuže, moje téma pro dnešní ráno je: „*Kristus je zjevený ve Svém vlastním Slově.*“ Hle, jak jsem usoudil, abych o tom promlouval: stalo se to tak, že... Uvědomuji si, že to, co říkáme bychom neměli mluvit jen kvůli tomu, že jsme se spolu shromáždili a říct prostě nahodile nějakou věc, ale mělo by to posloužit k upevnění lidí, protože budeme muset procházet nebezpečnými a zrádnými vodami. My jimi již vlastně plujeme. A někdy se domnívám, že to prožíváte stejně tak, jako já a máte dojem, že toho je příliš moc a je to tak děsivé...

18 Před několika minutami jsem měl zrovna tam v tom pokoji rozhovor s jedním mladým kazatelem a s jeho manželkou. A oba jsou tak nervózní, jak ten ostatní svět... jako zbytek lidí na této zemi. Řekl jsem: „Zapamatujte si, satan na vás udeří, nezáleží na tom, kdo jste.“ On má právo na vás udeřit, a tak byste na to měli být připraveni. Co byste raději chtěli, aby vám ten úder způsobil, slepotu, sedět s artritidou na invalidním vozíku nebo nervozitu? Vidíte? On se dostal někam, odkud může udeřit. On má právo na toto nechráněné místo. Nuže, takové místo, musíte mít po celou dobu chráněno.

19 A když vidíme nervozitu tohoto věku, ve kterém žijeme... A pásky z minulého týdne, nakolik si myslím, vám zjeví ty veliké, šeredné věci, o kterých bychom chtěli mluvit, v jednom z těchto dnů, až budeme moci sehnat lépe vyhovující místo, kde bych chtěl mluvit o otevření těch posledních ran, které budou vylity na zem... o těch koflících, vlastně o vylití těch koflíků a těch sedmi hromech... A ty hrozné věci přicházející na tento svět...

20 Muži, lidé v dnešní době, jsou v tak neurotickém stavu, že celý tento svět... Můžete si o tom přečíst ve vydání *Reader's Digestu*, z posledního měsíce, všimněte si tam jednoho tématu; on se týká Billy Grahama, toho velkého evangelisty. On byl tak unaven, že nemohl dále pořádat svá shromáždění; a tak odjel na kliniku Mayo na vyšetření. Byl však naprosto v pořádku, vyjma toho, že nepracuje dostatečně fyzicky. A tak mu předepsali běh a nějaká tělesná cvičení. A tak běhá každý den jednu míli. A pak v tom článku pokračují a říkají, že bylo vědecky dokázáno, že v dnešní době malé děti-chlapci a děvčata-se blíží ke svému střednímu věku ve dvaceti letech, že častokrát a v mnoha případech, dívky procházejí dobou přechodu ve věku dvaceti pěti let.

Nevím, jestli jste to věděli nebo ne, ale před několika večery, zatímco Duch Svatý promlouval zde ve shromáždění, jedna mladá dívka seděla

zde a když ona byla vyvolána, přesně to nebylo s tím dítětem v pořádku. Podíval jsem se na ni ještě jednou, znovu jsem se podíval a uviděl jsem, oč se jedná. Pomyslel jsem si: „To není možné; to dítě je příliš mladé.“ Ale bylo to tak, přechod-kolem dvaceti let, dvacet tři nebo něco takového. Vidíte?

²¹ Moje maminka a vaše maminka tímto věkem procházely v pětáctřiceti, padesáti *letech*. Moje manželka tím procházela asi ve třiceti pěti letech. Nyní se to snížilo ke dvaceti. Celá lidská rasa je prohnílá. Dobrá, jestliže tyto tělesné schránky našeho těla se takto hroutí, je to způsobeno požíváním křížených pokrmů, a také stresy, které způsobují tuto zkázu, a copak se to nepromítá i na nervových buňkách našeho mozku, které také hnijí? Pak můžeme pochopit, proč naše ženy vycházejí na ulice nahé. Můžeme pochopit, proč se někdo řítí ulicemi dvě stě kilometrovou rychlostí v hodině a všechny ty ostatní věci. To se dostalo tak daleko, že celý národ, celý svět, nejen tento národ, ale všude je duševně vyřízen.

²² A pak, bude-li vůle Páně, když otevřeme těch sedm číší, ukážeme ty hrozné věci... Muži budou za chvíli tak šílení, že ve svých představách budou vidět mravence velikosti hory. A oni budou trápit ženy; na zemi se ukážou kobylinky s dlouhými vlasy, aby trápily ženy, které se nechaly ostríhat, budou mít vlasy podobající se ženám a veliké, dlouhé zuby, jako lvi, a ve svých ocasech budou mít žihadla jako škorpióni, a tak dále a budou trápit lidi na okrsku země. Ale pak již bude příliš pozdě, aby se s tím mohlo cokoliv udělat. Udělejte to raději teď. Trápení...

²³ Minulou neděli jsem měl zahájit cyklus o tom, jak těch pět smyslů, té vnější sféry... Těch pět smyslů těla je vstupem. Je pouze jeden způsob, jak se můžete dostat do toho těla; to je pomocí těchto pěti smyslů: Zrak, chuť, čich, hmat a sluch. Neexistuje žádná jiná cesta, kterou bychom se mohli kontaktovat s tímto tělem.

²⁴ Uvnitř toho člověka, je člověk nazvaný duchem. A on má pět smyslů: Mysl... myšlenka nebo myšlení a láska a svědomí, a tak dále. V pořádku.

²⁵ Nuže, pomocí těla nemůžete myslet; přemýšlíte pomocí rozumu. A právě na tom se mnozí křesťané jednoduše zastaví. A oni mohou stejně tak, jako kukuřice na poli a jako koukol na poli, oni mohou být pomazáni tím samým Duchem Svatým, kterým je pomazán ten opravdový věřící. Ale tam dole, uvnitř té další sféry, té třetí sféry, je duše, a to je to, co je předurčeno Bohem. Tam leží to opravdové

semeno-zárodek, tam ono je.

²⁶ A zapamatujte si, kdybych vzal koukol, rozťal ho a otevřel a přerouboval do něj zárodek pšenice a vložil to do země, pak nám z tohoto koukolu vyroste pšenice, nezáleží na tom, čím zevnějšek je, jaké jsou emoce.

Jan 6:37, 44; Židům 7:1, 2, 9

²⁷ Dnes je tolik zmatků kolem důkazu o Duchu Svatém, a tak dále. Satan může napodobit každý druh daru, který Bůh má, ale nemůže přinést toto Slovo, slovo za slovem. V tom on selhal již v zahradě Eden; a v tom on selhává vždycky. To je když oni... ta páska o falešných pomazancích, o těch pomazaných... Oni mohou být pomazáni Duchem, mohou mluvit v jazycích, tancovat, křičet, kázat Evangelium a zůstávat stále ďáblem. Jedná se o ten vnitřek. Nuže, zapamatujte si nyní, Ježíš řekl: „Všechno, co mi dává Otec, přijde ke mně. Nikdo nemůže přijít ke mně, jedině když ho přitáhne můj Otec.“

Nuže, procházeli jsme těmito lekcemi, abychom ukázali, že jste se nacházeli ve vašem pra - pra - pra - dědečkovi, kdysi dávno pozpátku, z toho fyzického hlediska. A tím jste ve své povaze jakožto tělesná bytost, přirozenost. Někdy se v rodině narodí zrzavé dítě. Otec je překvapen, protože ze svého příbuzenstva nezná nikoho, kdo by byl zrzavý, stejně tak z maminciny strany. Ale kdybyste se pozpátku vrátili několik generací, pak byste zjistili, že tam někdo zrzavý byl. To semeno ono prostě pokračuje dál a vy přicházíte s určitou vlastností, kterou jste převzali někde z dávných dob. Je to jako v epištole k Židům, v 7. kapitole, kde se hovoří o Melchisedechovi... Abraham mu dal desátek, když se vracel zpět od pobití králů. A Lévi, který přijímal desátky, desátek zaplatil, neboť byl v bedrech Melchisedechových... nebo vlastně v bedrech Abrahamových, když on se setkal s Melchisedechem.

²⁸ Nuže, je to ta samá věc: Jestliže jsi synem Božím a jestliže já jsem synem Božím nebo dcerou Boží, nacházeli jsme se na počátku v Bohu. A když se stal Ježíš plností Slova, potom jsme byli v Něm ve formě zárodku. Když byl ukřižován, my jsme byli ukřižováni v Jeho těle. Když povstal z mrtvých, my jsme povstali s Ním. A nyní, od chvíle, kdy jsme to rozpoznali, jsme spolu s Ním posazení v nebeských místech v Kristu Ježíši. Rozumíte? Jestliže jsme synové a dcery Boží, pak jsme Božími dětmi, pak jsme byli Božími atributy. Potom jsme obdrželi věčný život. A Bůh je jediným věčným životem, který existuje. Tudíž jsme se nacházeli v Něm od počátku. A když se Ježíš stal celým tímto Slovem, pak jsme tedy byli Jeho částí. Amen! Zde to máte. A když

to je tedy tam uvnitř, potom neexistuje žádný ďábel, žádná moc, nic není schopno tím pohnout. Je to bezpečná kotva pro duši.

²⁹ Můžete být pomazáni zde navenek v tom duchu a být chlípní a dělat všechny ty ostatní věci, ale jestliže jde o kotvu duše, vzhledem k tomuto Slovu, pak se již z toho nikdy nepohnete. Bude to pevně držet a zůstane to věrné Slovu do krajnosti. A mimo to, bez ohledu na to, co děláte, jste stále ztraceni.

Matouš 7:22; Jan 1:1, 14

³⁰ Laodicejský církevní věk je–nahý, slepý, ubohý a dokonce neví o tom. Vidíte, to není–k tomu je zapotřebí pomazání tím opravdovým Duchem. Vidíte, že Duch Svatý může padnout na člověka v jeho duchu, ale jeho zárodkem je jeho duše. A tím zárodkem je to Slovo, vidíte. Je mi jedno, jak umíte kázat, jak to dobře děláte, jak velice milujete... To je jeden z přístupů k duchu. Vaše tělo není schopno milovat; milujete svým duchem. To je jeden ze vstupů. A vy můžete milovat, a to dokonce milovat Boha a stále nebýt v pořádku. Můžete vymítat ďábly, kázat a dělat tyto věci a stále nebýt v pořádku. Řekl to Ježíš. Řekl; mnozí onoho dne přijdou. Toto Slovo to rozhoduje.

Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a to Slovo byl Bůh.

A to Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi...

³¹ Všimněte si. Chtěl bych promlouvat na biblické téma, *Kristus zjevený ve Svém vlastním Slově*. Na tu myšlenku jsem přišel ve svém pokoji. Nějaký drahý člověk (možná tu dnes ráno sedí) ... Ve své studovně mám pověšený obrázek, je to Hofmanův obraz Kristovy hlavy na pozadí blahoslavenství. A právě v jednom místě, když se pozorně podíváš, v místě kde byste vlastně čekali část vlasů, tam oni museli na tužku trochu více přitlačit, když procházíte tou částí. A tak On tam je sedící ve svém vlastním Slově, jak hledí z toho. Kristus v těch blahoslavenstvích. Kdokoliv z vás to byl, chci ti za to poděkovat. A někdo jiný mi přinesl obrázek a položil ho do mé studovny, je tam znázorněn Eliáš, který odjíždí nahoru v ohnivém kočáru. My si těchto věcí ceníme. Častokrát zde máme velké zástupy a já prostě nemám příležitost říci nebo zmínit se o těchto věcech, ale já to vnímám, bratře, sestro, já o tom vím a Bůh o tom ví také.

³² Nuže, chtěl bych promlouvat na téma: „*Kristus zjevený ve Svém vlastním Slově*.“–Jak v těch blahoslavenstvích je umístěn Kristův obraz, jako kdyby On z nich vystupoval. A takto jsem přišel na toto téma.

³³ Nuže, Kristus a Slovo, to je jedno a totéž, vidíte. Oni říkají: „Jakým způsobem byla Bible...?“ Lidé říkají... Nedávno jsem jel s jedním mužem. On řekl: „Zamyslí se nad tím. My, tady na této zemi, takoví jací jsme, my pouze víme nebo můžeme říci pouze to, že jsme spaseni nějakou židovskou legendou, která se nazývá Bible.“

³⁴ Odpověděl jsem: „Pane, nevim, proč to tak říkáš; ale já nevěřím, že je to nějaká židovská legenda.“ Řekl jsem...

On řekl: „Dobrá, ty se modlíš... K čemu se modlíš? Já jsem prosil za to a ono a za určité věci a neobdržel jsem je.“

Římanům 8:28

³⁵ Odpověděl jsem: „Pak ses modlil špatně. Nikdy bychom se neměli modlit tak, jako bychom chtěli změnit Boží úsudek; měli bychom se modlit, abychom my změnili naše myšlení. Boží úsudek nepotřebuje žádnou změnu.“ Vidíte? Rozumíte tomu? Je to tak. Řekl jsem: „Ne, za co se ty modlíš...“

Znám jednoho mladého katolického chlapce, který měl jednu modlitební knížku a odříkával modlitby za svou maminku, aby žila. Ale ona zemřela, a tak zahodil tuto modlitební knížku do ohně. Dobrá, vidíte... Já nestojím o modlitební knížku, ale tak či onak... Vidíte, máte nesprávný postoj. Vy se snažíte říci Bohu, co by měl udělat. Modlitba by měla vypadat takto: „Pane, změň mě, abych pasoval do Tvého Slova,“ ne, abych změnil... Ne: „Dovol mi, abych změnil Tvůj úsudek; Ty změň můj úsudek. Vidíte? Ty změň můj úsudek, podle Své vůle a Tvoje vůle je vepsána do této Knihy. A Pane, nedovol mi odejít, dokud můj úsudek nebude přesně *takový* jako Tvůj. A pak, když můj úsudek bude souhlasit s Tvým úsudkem, pak budu schopen věřit každému slovu, které jsi napsal. A Ty jsi zde řekl, že všechny věci napomáhají k dobrému těm, kteří milují Boha a já Tě miluji, Pane. A tak všechny věci napomáhají k dobrému.“

³⁶ V průběhu tohoto týdne jsem byl na venkově, kde jsem trávil čas s několika opravdu drahými přáteli. Poprosil jsem včera u stolu jednoho z nich při jídle... Vždycky jsme sedávali kolem a měli jsme... něco jako malé biblické studium. Hovořili jsme o lásce. Jeden člověk mi řekl: „Připadá mi, že jsi antikrist.“

³⁷ Odpověděl jsem: „Jestliže by se to líbilo mému Pánu, pak bych jím chtěl být.“ Chci být tím, čím On mě chce mít. Miluji Ho. „A i kdyby mě uvrhl do pekla, přesto bych Ho stále miloval, pokud bych tam šel s tím stejným duchem, kterého mám teď.“ A on se na mě podíval tak

trochu divně. Viděl jsem tam čtyři nebo pět mladých mužů, mladé ženy, znamenité ženy. Věděl jsem, jak ti chlapi milují své ženy a řekl jsem jim, řekl jsem: „Tady je způsob, jak si to můžeme vyzkoušet. Jestliže vaše manželka předtím než jste byli oddáni... Nuže, vraťte se trochu zpátky, nuže, řekněme, že tento manželský život... zdálo se vám, že jste byli oddáni. Ale ve skutečnosti jste oddáni nebyli, ale pouze se vám to zdálo. A když jste se probudili, pak jste šli a hovořili jste o tom se svou dívkou, řekli jste: ‚Víš co, zdálo se mi, že jsme byli oddáni a že jsme měli děti a že jsme žili šťastně a že jsme čekali na příchod Páně, a tak dále!‘ A pak by vám tato dívka odpověděla: ‚Víš co, já miluji jiného muže, více než tebe. A mohla bych být šťastnější s tímto jiným mužem.‘ Mohl bys potom ze srdce milovat tuto ženu natolik, že bys řekl: ‚Ať Boží požehnání zůstane na tobě, moje milá. Jdi s tímto jiným mužem.‘ Nuže, tedy, zkontrolujte si to, každý jeden z vás mužů či žen. Vidíte? Dobrá, jestliže vaše láska je ta pravá, pak byste to udělali, protože se zajímáte o její blaho. Víte, že jste ji mohli mít, že jste s ní mohli žít, že ona bude vaše manželka... že se s ní oženíte, ale ona by nebyla šťastná. Ona by byla šťastnější... A tak tedy, jestliže ji milujete, pak si budete přát, aby ona byla opravdu šťastná. A proto já, ač je Boží vůle jakákoliv, ať se stane Boží vůle, nezávisle na tom, jestli jsem šťasten nebo ne. Já chci žít tak, aby On měl zálibení v tom, co já dělám. A proto si tímto způsobem zkontrolujte vaše cíle a vaše motivy, a tak budete vědět, jestli milujete Boha nebo ne.“

A co kdyby On řekl: „Sloužili jste mi, ale já vás přesto zavrhnou?“

„Já tě budu milovat v každém případě.“

³⁸ Proto tedy, jestliže to budou církve takto vidět a budou schopny věřit tímto způsobem, pak se nikdo nebude snažit vzít míč tomu druhému muži, jestliže on s ním běží. On ho bude chránit. Rozumíme si? Jestliže je zde opravdový motiv a cíl, on nebude tím, který se bude snažit říci: „Hej, já to mám také, já... To jsem já; to...“ Vidíte, Bůh takového člověka nemůže použít. Je v tom tolik napodobování, a to je satan; a ti lidé si to neuvědomují. Oni se snaží vzít míč někomu, komu už byl dán. Ať jen Bůh vzbudí nějakou určitou službu a sledujte, jaké množství lidí o to bude také usilovat. Vidíte, vidíte?

³⁹ Nuže ryzí láska k Bohu říká: „Nezáleží na tom, jakou částí toho jsem, Pane, i kdybych mohl říct ve prospěch této věci jenom jedno jediné slovo a tím pomohl tuto věc chránit, rád to udělám.“ Rozumíte? Stejně tak je to s vaší manželkou. Jestliže ji opravdu milujete, vidíte, tak to není láska *Phileo*, je to láska *Agapao*, je to opravdová láska. Jestliže

by ona mohla s někým žít šťastněji... Ty nejsi teď ženatý, protože nemůžeš...

⁴⁰ A mimochodem, lidé poslouchají tyto pásky. Mnozí pošlou dopis a říkají: „Jakže, v ‚Manželství a rozvodu‘ jsi řekl *toto* a řekl jsi *tamto*.“ Již mnohokrát jsem řekl: tyto pásky jdou pouze k... promlouvám ke svému shromáždění, bratře. Já nenesu zodpovědnost za to, co ti Bůh dává, tobě jakožto pastýři; já nesu zodpovědnost za to, jaký druh potravy obstarávám pro tyto lidi. To je pouze pro tuto modlitebnu. Rozumíte? Nuže, jestliže lidé chtějí poslouchat tyto pásky, záleží to pouze na nich. Ale já říkám to, co mi bylo svěřeno Bohem. To byly jejich hříchy, které byly zapomenuty. Někdo napsal a řekl: „Dobrá, já jsem se provinil v *tom* a v *tom*. A ty jsi řekl, že naše hříchy...“ Já jsem to neřekl.

Řekl jsem: „Dávej na to pozor; to platí pro lidi, kteří jsou pouze zde, pro zdejší lidi z této modlitebny, pro moje vlastní stádo.“ Nuže, jestliže si lidé přejí křížit pokrm, něco do něho cpát... Ty máš zjevení od Boha a dělej to, co ti Bůh říká. A já budu jednat stejně tak. Ale tato poselství jsou pro tuto církev.

⁴¹ Všimněte si. Nuže, my se vracíme, my musíme mít něco jiného, čeho bychom se mohli uchopit. Něco musí být naším opěrným bodem; jinými slovy, nějaké definitivní místo. A každý musí mít nějaké definitivní místo, nebo absolutno. Jednou před léty jsem na toto téma již kázal, o absolutnu, o takovém místě, kde platí poslední slovo. Je to jako rozhodčí v míčové hře, jestliže on řekne, že to byl nedovolený zákrok, tak míní přesně to, co řekl. Nezáleží na tom, jak jste to viděli vy, řekne-li rozhodčí „faul,“ pak to platí.

⁴² Vy můžete namítnout: „To nebyl faul. To šlo, viděl jsem...“ Nezáleží na tom, co to bylo, když on řekl „faul,“ pak je to tak a tím je to vyřešeno, prostě to... On má poslední slovo.

⁴³ A v dopravě má konečné slovo semafor. Jestliže on říká: „Jeď,“ a ty říkáš, „nu co, já pospíchám, já musím...“ Ne, nikoliv, on říká „stůj,“ zatímco budou projíždět ti ostatní. Rozumíte? To je to konečné slovo.

⁴⁴ Nuže, ve všem, co děláte, musí být nějaké konečné měřítko. Musí být rovněž něco rozhodujícího, když si vybíráte svoji manželku. A především musela existovat nějaká žena, kterou jste si mohli vybrat.

⁴⁵ Nuže, přijde čas, kdy se rozhodujete o koupi nějakého automobilu, pak musíte také zvážit, co bude vaším konečným měřítkem. Zda to bude Ford, Chevrolet, Plymouth, nebo zahraniční

vozidlo? Ať je to cokoliv, musíte udělat nějaké konečné rozhodnutí. A stejně tak je to s křesťanským životem: musí být nějaké konečné rozhodnutí.

⁴⁶ Nuže, jestliže nějaký člověk šel za někým jiným a řekl-slyšel někoho říci: „Dobrá, měl by ses pokřtít,“ a ten chlapík se nikdy... Možná on je... nějaká církev, která nekřtí; oni pouze kropí, myslím si, řekněme například metodisté-oni křtí pokud vím jen na vlastní žádost. Nebo možná katolíci; myslím si, že oni pouze kropí. A tak tedy, jestliže člověk uslyšel něco o tom, že má být ponořen ve vodě, dobrá, on tomu neporozuměl-mohl být vychován jako katolík-a tak on půjde ke knězi a řekne: „Otče, dozvěděl jsem se, že máme být pokřtění ponořením. Co o tom říká naše církev?“

⁴⁷ „Cože?“ Ona říká, „že bychom měli být pokropeni.“ Nuže, jestliže jeho církev je jeho absolutem, pak je to vyřešeno. Nebudou o tom déle debatovat. Říká to církev a tím to hasne.

⁴⁸ A co kdyby nás uslyšel nějaký baptistický bratr, když říkáme, že věříme v křest ponořením a on by na to řekl: „Já tomu věřím,“-a ve jménu Ježíše Krista. Nuže, tento člen církve se jistě vrátí k pastorovi a řekne: „Pastore, slyšel jsem, jak nějaký člověk mi řekl, že bych měl být pokřtěn ponořením, což je v pořádku, ale ve jménu Ježíše Krista.“

⁴⁹ „Dobrá,“ řekl by, „nuže, podívejme se. Jakže, tady v této knize je napsáno, že máme být pokřtění s použitím ‚Otce, Syna a Ducha Svatého.‘“ Jestliže tato církev je jeho absolutem, pak je to tím vyřešeno. On se nebude déle starat o to, co řekne někdo jiný. To je jeho absolutem.

⁵⁰ Každá denominace je absolutem pro své věřící. Ale pro mne a pro ty, o nichž doufám, že je vedu ke Kristu-a skrze Krista, naším absolutem je Bible. Nezáleží na tom... Protože Bůh řekl: „Každé lidské slovo ať je lži a mé pravdou.“ A já věřím, že Bible je posledním Božím absolutem. Nezáleží na tom, co někdo jiný na to řekne, je to prostě absolutno.

Bible není příručkou nějaké společnosti. Ne, pánové! To není kniha nějaké společnosti, stejně tak to není žádný mravní zákoník. Bible není příručkou společností tolika systémů, a tak dále. Nikoliv! Stejně tak to není nějaká mravní příručka. Nikoliv, tím ona není. Stejně tak to není zdaleka jenom historická, ani nějaká teologická kniha, protože ona je zjevením Ježíše Krista. Nuže, kdybyste si to chtěli přečíst, vy, kteří máte u sebe kousek papíru, můžete si poznamenat-je to Zjevení 1:1-3:

Bible je zjevením Ježíše Krista.

Zjevení 1:1-3

51 Přečtěme si to, dokud máme ještě čas. Věřím, že moje... Nemám zde až tak moc poznámek, ze kterých bych chtěl promluvit. Bude-li Pán meškat, nu, pokusíme se čerpat z nich...

Zjevení Ježíše Krista, které mu dal Bůh, aby ukázal svým služebníkům, co se musí brzy stát. A on je skrze svého anděla poslal a ukázal svému služebníkovi Janovi,

který dosvědčil Boží slovo a svědectví Ježíše Krista, a všechno, co viděl.

Blaze tomu, kdo čte, i těm, kteří slyší slova tohoto proroctví a zachovávají to, co je v něm napsáno; neboť čas je blízko.

Židům 1:1, 2

52 A tak Bible je kompletním zjevením Ježíše Krista a byla psána proroky, Židům 1:1: „Mnohokrát a mnoha způsoby mluvil kdysi Bůh k otcům skrze proroky, ale v těchto posledních dnech k nám mluvil skrze svého Syna“–Ježíše Krista, kterého všichni proroci společně vyjadřovali. Ježíš byl Malachiášem; Ježíš byl Jeremiášem, Izaiášem, Eliášem. Všechno, čím oni byli, bylo v Něm. A všechno, čím jste vy a vše, čím jsem já, se nachází v Něm. Slova, svědkové Slova. A tak to není nějaká příručka společnosti nebo zákoník mravní etiky; stejně tak ona není historickou knihou nebo teologickou příručkou. Není to tak. Ale ona je zjevením Ježíše Krista: A Bůh se sám zjevil ze Slova do těla. A tím ona je. Bible je Slovem a Bůh je tělem. Bůh v... lépe řečeno Bůh je Slovem a Ježíš tělem. Je to zjevení, jak Bůh, *to* Slovo, byl zmanifestován v lidském těle a nám zjeven. A proto On se stává Synem Božím. On je Boží částí. Pochopili jste to?

53 Nuže, On není... To tělo je Boží částí v takové míře, že je Synem. Syn... Jak to předkládají katolíci, „Věčný Syn“–stejně tak ty ostatní církve. Tato fráze vlastně ani nedává žádný význam. Vidíte? On nemůže být věčným a *přitom* Synem, protože syn znamená něco, co bylo z něčeho zplozeno. A slovo *věčný*... On nemůže být... On může být Synem, ale nemůže být věčným Synem. Nikoliv! On nemůže být věčným Synem.

Jan 1:14; 5:39

54 Nuže, ale On je Synem natolik, že veškeré Slovo, které bylo v Jeremiáši, v Mojžíši... A všechna tato slova, jak On řekl: „Ona hovoří

o mně.“ Celé toto pravé Božské zjevení a Slovo bylo završeno v jednom lidském těle a Bůh ho ovinul kolem dokola masem. A proto On byl nazván „Synem,“ a proto On se dovolává „Otce.“ Jakže, je to prostě jednoduché, jestliže pouze dovolíte Bohu, aby to nalil dovnitř, do vašeho rozumu. Vidíte? Bůh zjevený v masitém těle (všimněte si toho!) ... zjevený z masitého těla-nebo ze Slova do masitého těla. Tak je to u svatého Jana 1:14: „A to Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.“

55 Nuže, všimněte si této Bible. Někteří říkají: „Ó, dobrá, stalo se *to*, stalo se *tamto*.“ Ale dovolte mi něco říct... Chtěli bychom se na chvíli dostat do biblické historie a přesvědčit se, odkud to pochází. Ona byla psána čtyřiceti různými pisateli. Čtyřicet mužů psalo Bibli v časovém rozmezí šestnácti set let, v různých dobách, a oni předpovídali ty nejdůležitější události, které se staly v průběhu dějin této země a na dlouhá staletí předtím než se staly. A v těch všech šedesáti šesti knihách se nenachází ani jediná chyba. Ó, aj! Žádný jiný autor, než samotný Bůh by nemohl být tak přesný. Ani jedno jediné slovo si neprotiřečí s druhým. Zapamatujte si, oni si byli vzdáleni šestnáct století, zatímco byla psána tato Bible—od Mojžíše, až do Janovy smrti na ostrově Patmos, šestnáct století—a byla psána čtyřiceti různými autory. Jeden neznal druhého a oni Tuto věc neměli, jako Slovo. Někteří z nich to Slovo ani neviděli. Ale když to psali a byli přijímáni jako proroci, později, když byla jejich prorocství dána dohromady, jedno zapadalo přesně do toho druhého.

Skutky 2:38; 9:4

56 Podívejte na Petra, který na Letnice oznámil: „Čiňte pokání a ať se každý z vás pokřtí ve jménu Ježíše Krista na odpuštění vašich hříchů.“ Pavel o tom nikdy, vůbec nic neslyšel. On odjel na tři roky do Arábie, aby tam studoval Starý zákon, aby se dozvěděl, kdo byl tím ohnivým sloupem, který k němu promluvil na cestě a řekl: „Sauli, proč mne pronásleduješ?“ Jak by se on mohl mýlit? On tuto věc ani nekonzultoval s církví. A pak po čtrnácti letech, když se setkal s Petrem, oni kázali tu stejnou věc, slovo za slovem. To je naše Bible. Ať všechna ostatní lidská slova selžou. Nikdo k tomu nemůže nic přidat. K Bibli nikdy nic nepřidávejte. Nikoliv! Ona je kompletním zjevením. Tím je to vyřešeno.

57 Jako těch sedm pečeti: Těch sedm pečeti... Někdo mi stále říká: „Zde to máš... Pán promluví k tobě, bratře Branhame, když jsou tyto pečeti zjeveny a tím nám oznámí, jak bychom se více mohli přiblížit k Bohu a jak bychom měli...“

⁵⁸ Řekl jsem: „Ne, pane! To není možné, protože Bible-těch sedm pečetí na Ní, skrývalo sedm ukrytých tajemství. To už bylo napsáno, ale oni pouze nerozuměli tomu, co to bylo.“ Podívejte, jak oni táhli za jeden provaz, když byli pokřtěni ve jméno Ježíš. Vidíte? To nebylo ono. Jedná se o jméno, Pán Ježíš Kristus, vidíte! Všechny tyto věci, jak se to provádělo... Protože zde je mnoho Ježíšů... Mám několik přátel na této zemi, kteří se jmenují Ježíš, jsou to moji přátelé, kazatelé. To není to; je to Pán Ježíš Kristus. Žádný jiný autor kromě Boha nemohl být tak přesný.

⁵⁹ Nuže, podívejme se tedy, jak byla napsána tato Bible. Nuže, řekněme například od... Co kdybychom šli a vzali šedesát šest knih z oboru medicíny, které se zabývají lidským tělem, a jsou napsány čtyřiceti různými školami medicíny... vzdálenými od sebe šestnáct století? Jsem zvědav, jak by jedna věc na druhou navazovala?

Když George Washington, náš prezident, asi před dvěma sty lety onemocněl na zápal plic, strhli mu z prstu u nohy nehet a pustili mu žilou půl litru krve. Co kdybychom vzali... Chtěli bychom pokročit dál v některých věcech, které jsou pro nás dnešního dne tolik přitažlivé; to je věda.

⁶⁰ Co kdybychom vzali čtyřicet různých vědců... vzdálených časově od sebe šestnáct století a byl bych zvědav k jakému závěru bychom dospěli? Jistý francouzský učenec před třemi sty lety vědecky dokázal na základě kutálejícího se míče, že kdyby byla vyvinuta obrovská rychlost padesáti kilometrů v hodině, dotyčný objekt by opustil zemi a odletěl. Myslíte si, že by se věda vůbec k něčemu takovému někdy vracela? Je v něčem takovém vůbec nějaká spojitost, jestliže lidé projíždějí ulicemi a cestami rychlostí 240 kilometrů v hodině? Vidíte? A on to vědecky dokázal tlakem vyvinutým na míč, kutálející se po zemi, že při rychlosti padesáti kilometrů v hodině, se každý předmět pozvedne od země a uletí do kosmického prostoru.

⁶¹ Ne, není mezi nimi žádná shoda; avšak žádné biblické slovo si neprotiřečí s jiným biblickým slovem. Žádný prorok si neprotiřečí s jiným. Každý jeden z nich byl dokonalý. A když nějaký přišel a prorokoval *jinak*, pak ten opravdový prorok povstal a rázně ho opravil. A pak to vyšlo najevo, vidíte, vidíte. A tak je Bible pro všechny opravdové věřící Slovem Božím.

⁶² Nedopátráme se ničeho v čem by lékaři spolu přesně souhlasili. Ani nyní nenaleznete u nich stejnou přesnost. Ve vědě se stejně tak nedopátráte přesnosti.

Nuže, víte, před nedávnem nám říkali, že když se Bible zmiňuje o tom, jak někdo viděl čtyři anděly stojící na čtyřech úhlech země, že to není možné. Že země je přece kulatá. Ale Bible říká, „čtyři rohy.“ Dobrá, nuže, před dvěma týdny jste to mohli vidět... dnes jsou tomu tři týdny, kdy v novinách přinesli článek: Oni zjistili, že svět je čtyřhranný. Kolik z vás to vidělo? Jistě, vidíte? Já jsem si to nechal zkopírovat a čekám jen na příležitost, že se o tom někdo zmíní.

⁶³ Jednoho dne oni zjistí, že to, co vidí, není sto padesát miliónu světelných let kosmického prostoru, ale že se pohybují v kruhu. Přesně tak. V jednom z těchto dnů zjistíte, až se dostanete do nebe, že nepoletíte nevím kam, ale že zůstanete prostě tady, ale v jiné dimenzi, která je rychlejší od této. Tímto pokojem procházejí barvy. Každá barva košile, šatů, cokoliv na sobě máte, je to věčné a je to zapsáno v nějaké kartotéce a krouží kolem dokola světa. A pokaždé, když mrknete okem, je to okamžitě zaznamenáno. Jen sledujte, televize to dokáže.

⁶⁴ Když se rodíte, Bůh spouští záznam. To nedělá... Bylo to zaznamenáno, a krátkou dobu to nedělá moc rámusu, vidíte; je to útlé dítě, dokud ono nedospěje do věku své zodpovědnosti. A potom to začíná chrastit. Ono začíná mluvit a dělat věci, za které se bude muset někdy zodpovídat. A potom, až ten život doběhne do konce, a gramofonová deska, nebo páska je vyjmuta a vložena do té obrovské, veliké Boží knihovny, nuže, jak bys to mohl potom před soudní stolicí obejít? Bude to přehráváno přímo před tebou: Každý pohyb, který jsi udělal, každá myšlenka, která ti procházela hlavou. Copak to nevidíte? Nuže, můžete tedy vidět, kde Bůh...?

⁶⁵ Když jsem zde stál před několika večery a tady na pódiu se nacházel jistý muž, vysoký, plešatý muž, pohledný, silný. A on vyšel... A Pán mu sdělil hodně podrobnosti o jeho rodině a co by měl udělat. A on odešel a posadil se. Během několika minut se přede mnou postavil jiný muž, asi takový, jak tamten, se skloněnou hlavou. Nemohl jsem to pochopit a podíval jsem se znovu na toho muže tam; ale to nebyl on; to bylo něco jiného. A tento muž, nemohl jsem ho najít. Rozhlédl jsem se, za mnou nebyl nikdo. Řekl jsem: „Ten muž sedí tam za tou oponou.“ A to byl náš bratr, který přichází sem do sboru-vysoký, plešatý, hezký chlapík, který tam seděl-asi takto. A on měl svěšenou hlavu a modlil se, protože byl blízky smrti, kvůli žaludečním potížím. Měl dostat boty. Jeho manželka mu chtěla pořídit nový pár bot. On řekl: „Ne, já je nepotřebuji, protože už beztak nezůstanu naživu, abych je nosil.“ On prostě umíral. A on tam seděl, rozumíte, v této dimenzi...

Aleluja! Bůh se tam prostě přesunul a řekl: „Tam on sedí,“ přesně v takové pozici v jaké byl. Vidíte, co tím míním?

Židům 4:12

⁶⁶ Nuže, všimněte si. Zde v Písmech není žádný omyl. Ježíš, Slovo Boží, byl schopen postřehnout myšlenky srdcí. Slovo Boží je silnější, ostřejší... Židům 4:12: „Slovo Boží je ostřejší, mocnější, než každý dvojsečný meč; a rozsuzuje myšlenky i záměry srdce.“ Vidíte to-ono zasahuje až myšlení, vytahuje je ven, rozsuzuje je. Co znamená *rozsuzovat*? „Oznamovat, zjevovat.“ A právě to dělá Boží Slovo. Dnes říkáme: „Katolická církev je Božím Slovem-Baptistická, Metodistická, Letniční, tato modlitebna.“ To je omyl. Slovo je zjevením, Bůh zjevený skrze Slovo!

⁶⁷ Nuže, nemůžeme se dopátrat žádné souvislosti nebo spojitosti mezi zdravotníky, mezi vědci a ostatními. Kdyby Einstein mohl nalézt duchovní uplatnění, tak jak našel hmotné uplatnění, když studoval zákony světla, a tak dále, on by nám o tom mohl něco říct. Když jsem poslouchal jeho proslov o tom velikém centru, někde v nebesích, a kdyby ses jednou mohl kontaktovat s tímto centrem, mohl bys tvořit světy a udělat cokoli; ta moc by byla neomezená. Vidíte? On to postřehl.

⁶⁸ Vy pozorujete ty malé objekty létající ve vzduchu, kterým oni říkají „létající talíře,“ a tak dále. Ale lidé tak... Dobrá, raději to nechme na pokoji. „Slyšels o tom, jak tito lidé zmizeli?“ Říkáte. Nemáme o nich zprávu; oni tam stojí; a najednou jsou pryč. Tak to bude s vytržením. Jeden z nich sestoupí přímo dolů, a to pozemské tělo se obleče do nebeského těla. A zůstanou zde po nich jen kůže a kosti a vlasy. A bude to v okamžiku proměněno, vystoupí z prostoru a zamíří domů... To můžeme pozorovat právě teď a Pentagon je udiven těmito světly, mystickými světly, tím vším, co pozorují na obloze. Mohli jste jednu takovou zprávu sledovat zde v Jeffersonvillských novinách tento týden nebo tak nějak: Spatřeno mystické světlo. „Ó, oni neví, co to je.“ Ale poslyšte, malé děti; to vás jednoho z těchto dnů pozvedne nahoru, rozumíte, vidíte (?); nestarejte se.

⁶⁹ Zapamatujte si, Ježíš řekl: „Jak bylo za dnů Sodomy...“ Co se přihodilo těsně před Sodomou...? Bůh sestoupil dolů s několika anděly a probíhal vyšetřovací soud. On řekl: „Uslyšel jsem křik, který byl tak hříšný, tak veliký, že jsem sestoupil, abych se přesvědčil, jestli je to naprostá pravda nebo ne.“ Souhlasí to? Sledujte, ten Hlavní, který zůstal s Abrahamem, mohl rozsuzovat myšlenky Sářina srdce,

nacházející se za Ním. Nuže, rozhlédněte se trochu a všimněte si, vidíte. Sledujte, jak to probíhá, to stejné je dnes. To je vyšetřovací soud. A za nějakou dobu církev, když bude moci obstát na tom místě a každé semeno bude přivedeno na své místo, pak oni zmizí. Oni nebudou vědět, kam se poděli. Jeden půjde jedním směrem, vidíte, někdo půjde do pastora domu nebo někdo přijde sem, nebo tam; a víte co, oni tam nebudou. Protože Enoch, který byl toho předobrazem, Bůh ho vzal a nebyl více nalezen. On sestoupil kvůli tomu, aby provedl vyšetřování.

70 Návaznost, jak Enochovo přenesení, předobraz Izraele, který byl přenesen v korábu. Jak dokonalé... Slovo Boží je tak dokonalé, dokonce jestli jde o Starý a Nový zákon, tvoří spolu dvě poloviny, ale jeden celek. Je to tak. Starý zákon, je jedna polovina a Nový, druhá polovina. Dejte to dohromady a budete mít úplné zjevení Ježíše Krista. A tady prorok říká, že On je zde v Osobě, vidíte; dvě poloviny a jeden celek.

71 Nuže, nechceme zabrat mnoho času. Zapamatujte si, Starý zákon není úplný bez Nového. A Nový by nemohl být úplný bez Starého. A proto říkám dvě poloviny-a jeden celek. Protože prorok řekl: „On bude zde; On bude zde; On bude zde. A *to* a *to* udělají s Ním; *to* udělají s Ním.“ A zde Ho máte. „On byl zde; On byl zde. On... A *to* s Ním udělali, a *toto* Mu učinili.“ Právě před několika večery jsem o tom kázal.

2. Timoteovi 2:15

72 Nuže, abychom mohli studovat Písmo-Pavel řekl Timoteovi: „Bádej v něm, rozděluj správně Slovo Boží, které je pravdou.“ A tak jsou tedy v Písmu tři „nesmíš.“ Při používání Božího Slova jsou tři věci, které nesmíš dělat. Nuže, prostudujme si tyto věci během následujících deseti minut: Tři věci, které nesmíš dělat. A vy všichni na okrsku země, kdekoliv se nacházíte, napříč tímto národem, určitě si to zapište ve svých myslích, pokud nemáte s sebou tužku. Tyto věci nesmíte dělat. My vám po celou dobu říkáme, co musíte dělat; nuže, nyní bych vám chtěl říct, co nesmíte dělat.

73 Nuže, nesmíte chybně vysvětlovat Slovo. Vy říkáte: „Dobrá, já věřím, že to má takový význam.“ To má přesně takový význam, jak je to tam řečeno. To nepotřebuje žádného vykládače. Nesmíte také chybně umístit Slovo. A nesmíte Slovo přesouvat. A jestliže uděláme jednu z těchto věcí, uvrhne to celou Bibli do zmatků a chaosu.

74 Všimněte si. Chybně vykládat Ježíše, jako formu Boha

v člověku, z Něj udělá-udělali byste z Něj jednoho ze tří bohů. Nesprávně vykládat Ježíše Krista, který je Slovem, udělali byste z Něj jednoho boha ze tří. Nebo z Něj uděláte druhou osobu v Božství. A kdybyste tohle udělali, pak uděláte chlívěk z celého Písma. A nikdy byste nikam nedošli. A tak ono nesmí být špatně vysvětlováno.

75 A jestliže řeknete, že nějaká věc; a jestliže k tomu dáte *svůj* výklad a budete to uplatňovat v nějakém jiném čase a nebo ta věc už byla v jiném čase uplatněna, pak to bude nesprávný výklad.

2. Mojžíšova 20:3

76 Jestliže někdo vykládá Ježíše Krista v Bibli tímto způsobem, že On není samotným Bohem, dělá z Něj druhou osobu nebo jednoho ze tří bohů, pak tím bude převráceno každé slovo v celé Bibli. Tím bude porušeno první přikázání: „Nebudeš mít bohů jiných kromě mne.“ V pořádku. A to uvede celé křesťanské pokolení do společenství pohanských ctitelů, uctívající tři různé bohy. Vidíte, jakou bychom pak měli Bibli? A pak by to z nás udělalo to, co o nás říkají Židé. Oni říkají: „Který z těch bohů, je vašim bohem?“ Vidíte? A tak vidíte, nemůžete... nesmíte nesprávně vysvětlovat Bibli, protože sám Ježíš je jejím výkladem, když se zjevuje ve věku, ve kterém je zjevena část Jeho těla. Jestliže toto je věk ruky, pak to musí být ruka, nemůže to být věk hlavy. Jestliže to je věk hlasu, nu, pak to nemůže být věk nohy. Rozumíte? A my jsme teď ve věku oka. A teď přichází na řadu příchod Jeho Samotného. Prorocké zření.

77 Podívejte, napříč věky jsme začínali od základů, od toho prvního církevního věku, kdy semeno padlo do země, to úplné semeno. A pak to procházelo nohama, Lutherem a zvedalo se to nahoru přes Wesleye a vešlo do letničních, jazyky, rty, vidíte. Nyní to je v očích, prorocký dar, Malachiáš 4, a tak dále. A teď už nezůstalo nic jiného, co by ještě mělo přijít, kromě Něho, aby On sám do toho vstoupil, protože to je ta poslední věc, která zde zůstala. Ta další věc je inteligence a my nemáme žádnou vlastní inteligenci; pouze tu Jeho, vidíte. Nemáme svůj vlastní zrak. Jak by člověk mohl něco takového předvídat? On toho není schopen; to je samotný Bůh, vidíte? A tak se to dostává do místa... A On ovládá toto tělo skrz na skrz. A pak to úplné tělo Kristovo je zjeveno ve formě nevěsty, která byla vzata z Jeho boku, jak bylo učiněno s Adamem na počátku... spíše jak bylo s Adamovou (*nevěstou*) na počátku.

78 Ano, Bůh... To by uvedlo celou Bibli do zmatku: to by narušilo první přikázání, to by udělalo Boha na způsob tří pohanských bohů. To

by zničilo celý biblický obraz, a tak nesmíte nesprávně vysvětlovat Bibli. Nuže, to je pouze jen jedna věc.

Židům 13:8

⁷⁹ Když každé místo písmo v Bibli má to stejné použití, musíme dohlížet, aby bylo položeno na své místo. A špatně ho umístit, můžete z něho udělat Boha v jiném věku a ten další věk z Něho udělá historii-když Ho špatně umístíte. A tak nesmíte nesprávně umísťovat Písmo. On je Bohem po celou dobu. Jestliže dnes z Něho uděláte Boha historie, to čím byl někdy v minulosti a není On tím stejným dnes, co potom chceme udělat s Židům 13:8? Vidíte: „On je tentýž včera, dnes, i na věky.“

⁸⁰ Nuže, podívejte tedy, co by toto nadělalo a co to už nadělalo zkázy. To se už stalo. To by Ho nutilo, aby popřel své vlastní Slovo, nesprávným umístěním Písma.

⁸¹ Jestliže přesunete Slovo, to znamená, že můžete sestavit Jeho tělo se vším všudy špatně, nohu na místo hlavy nebo něco jiného. Právě tak jako... Jinými slovy, jako kdyby měl Ježíš podle vás vyučovat Mojžíšovo poselství. Můžete mít... nebo stejně tak nechat Wesleye učit v Luteránském věku. Nebo můžete nyní v našem věku vyučovat Letnice, Letniční poselství. Sledujete, jaký by v tom byl zmatek? Letniční již ukázali své barvy. Luteráni již ukázali své: oni vstoupili do denominace, a okamžitě zemřeli. Ten věk udeřil; a jsou ti tam.

⁸² Všimněte si, jakmile to bylo organizováno, zemřelo to. Nuže, jen se podívejte, jestli se to nezakládá na pravdě. Jen si nalistujte pozpátku stránky historie. Pokaždé, když se to zorganizovalo, zemřelo to na místě; a byl s tím konec. Stalo se to uctíváním boha tohoto světa. Vešlo to do nějakého organismu a organizací a denominací a iluzí. Nějaká parta Rickeyů se do toho zapojila a vnesla tam své názory, vnesla tam svoje vlastní myšlenky... do této věci. A co to způsobilo? Byl z toho zmatek. To bude završeno v bohu tohoto světa, kde na trůn bude dosazen samotný satan a přitom si budou myslet, že mají nějakého velkého světového vůdce, který jim zajistí mír.

⁸³ Onehdy jsem vám řekl-a znovu to opakuji-že dokonce i samotná současná civilizace je absolutně v rozporu s Bohem. Civilizace je v rozporu s Bohem. Vzdělání je od Něho na hony vzdáleno. Věda je na hony vzdálená od Něho. Věda a vzdělání se snaží vyvrátit Boha (vidíte?) svými teologickými koleji a školami a vědeckými pracovišti, a tak dále. Oni už měli svůj otrěs. Jak jsem to viděl onehdy v noci ve vidění, toho muže, jak křičel na ty vědce, kteří do toho takto nalávali

tyto nesmysly. Oni to otočili, podívali se na to a šli dál po svém. Ale bude zde ještě jedna jízda.

84 Všimněte si. Och, tyto tři „nesmíš,“ nesmí být. Nuže, nemůžeš... Ježíš nepřišel kázat Noemovo poselství. On nepřišel kázat Mojžíšovo poselství a Mojžíš nepřišel kázat... Vidíte, nesmíte Písmo přemísťovat. To musí být ve správné době. Nuže, nemůžete použít... Když tento význačný muž, John Wesley vystoupil, nebo ten význačný muž, Luther... Když Luther vystoupil se svým poselstvím „ospravedlnění“... Nuže, když to bylo... Luther byl velikým mužem. On vyvolal církev z temnoty a vytýčil „ospravedlnění vírou.“ A když to udělal, oni na vrcholku toho postavili organizaci; a to zemřelo. Zatímco život se ubíral tak, jak to sledujeme na stvolu pšenice, přímo do Wesleyova věku, do klasu. A z Luthera vyrostly další listy, které zemřely spolu s tím, byl to Zwingli a Kalvín a ti ostatní, kteří vzešli v této veliké reformaci.

85 A potom přišel Wesley, další věk, který vzkvetl do podoby klasu. Wesley a Asbury, a ti ostatní a John a jeho bratr a všichni tito velicí Boží muži s poselstvím, které zasáhlo zemi. Oni to zorganizovali a ono to zemřelo. A pak to pokročilo dál a vypadalo to přesně, jako by ona nyní měla přinést zrno, ale pak bylo zjištěno, že to byla pouze plevalniční. Ale tam v pozadí z toho všeho vzešel malý pupen. Všimněte si, obvykle... Myslím si, že během tří nebo čtyř let poté, co Luther působil na misijním poli, se zorganizovala Luteránská církev. A jen za krátkou dobu po Wesleyově působení, se to také zorganizovalo.

86 V Tucsonu ukazovali program, jak vznikla Wesleyová církev... nebo jak vznikla Metodistická církev. A když oni přicestovali sem do Ameriky, mnozí z nich se vrátili zpět a řekli, že založili pobočku organizace, a tak dále, té z Anglie a přenesli to sem a jak to všechno bylo dramatizováno. Já jsem tehdy přímo viděl, co se přihodilo. A tam ona zemřela.

87 Dobrá, přišlo Letniční hnutí, ti staří křiklouni před dávnými lety, kteří měli dar mluvení v jazycích a oni začali mluvením v jazycích. Ale oni to pak nazvali důkazem Ducha Svatého. Potom se zorganizovali. Jeden řekl, že bude dělat *to*, a druhý *tamto*. A měli jednu spornou otázku za druhou. Co to způsobilo? Každý jeden z těchto listů se prostě rozvinul přesně tak, jak se to stalo se stéblem, tak, jak se to stalo s klasem. Oni měli jednotáře, dvojiční, trojiční a církev Boží a všechny ty jiné, a to se rozvíjelo, odhalovalo, vyvíjelo. Ale teď v souladu s přírodou, která je nám dokonalým příkladem, již nebudete schopni

cokoliv docílit vzděláním.

⁸⁸ Jedna rodina mých přátel, na jihu v Kentucky, právě se jim před časem narodilo dítě—a matka byla vzhůru, když vařili pro nás oběd. A ona pomáhala jiné sestře vařit oběd pro naši skupinu mužů, kteří jsme byli na lovu. A to dítě začalo plakat a já jsem *právě* vyprávěl. A myslím si, že ta maminka byla trochu na rozpacích, a tak příběhla, vzala to dítě a začala toho malého krmit. Já jsem řekl: „Víte co, to je zcela přirozené.“ Vidíte, nuže, nemůžete... Nenašel se jiný, lepší způsob pro nemluvně, aby dostalo to, co mu náleží, než aby si to vynutilo pláčem. Nuže, nemůžete mu dát etickou příručku slušného chování, posadit se a říct: „Chtěl bych tě naučit nějakou teologii, synu. Nuže, přestaň křičet tak jako ty ostatní děti, ty jsi přece někdo jiný. Inu, když se chceš najíst, zatáhni tady za ten zvoneček.“ Něco takového nefunguje. Ne, to jednoduše nefunguje. A tak jestli sledujete přírodu...

⁸⁹ Nuže, vidíme, kde každý věk, a bylo to zcela jistě naplánováno, že my se nacházíme v tom posledním věku. Ta slupka odpadla, měli jsme patnáct let k dnešnímu dni—téměř dvacet let—poselství, které procházelo od národa k národu—a dnes ráno jsou lidé připojeni telefonicky napříč tímto národem (vidíte?) - ale nevznikla z toho žádná organizace. To se nemůže zorganizovat. Nic takové předtím nebylo, ani do budoucna nebude, vidíte. A právě tak vypadá věc s tímto poselstvím pro dnešek. Ti, kteří to přijali do svých srdcí, musí ležet v přítomnosti Syna, aby vyžráli. Můžete vzít poselství, ale pak musíte dovolit Synu, aby z vás vypálil všechno, co je zelené, vidíte (?), aby z vás udělal zralé křesťany. Víte, co tím míním? A Bůh brzy přijde, aby přijal svoji církev a my musíme mít tento druh křesťanů, aby On je mohl přijmout. Pšenice musí dozrát. V pořádku.

⁹⁰ Tyto tři „nesmíš,“ nesmí být. Nesmí se mylně vykládat, nesprávně zacházet, špatně vysvětlovat a přemísťovat. Musí to být uchováváno přesně takovým způsobem, jak, ohledně toho, řekl Bůh. Pro svět je to Kniha tajemství. Lidé věří, že to je prostě tajemná Kniha.

Jednou jsem hovořil s velice proslulým mužem z tohoto města, který zastává v křesťanství významné postavení a on řekl: „Jednou v noci jsem se snažil přečíst knihu Zjevení.“ Řekl: „Jan si musel dát velikou dávku pálivého pepře a potom měl noční můru.“ Vidíte, Kniha tajemství, ale... zatímco pro opravdového věřícího je ona zjevením Boha, který je zjevován v tom věku, ve kterém žijeme.

Marek 4:14; Jan 6:63

91 On řekl: „Má slova jsou Duch a život.“ Řekl to Ježíš. Znovu: „Slovo Boží je semeno, které rozséval rozsévač.“ Víme, že to je pravdivé. Je to Bůh ve formě Slova. A ono může být vykládáno pouze Jím samotným. Lidský rozum není způsobilý, aby vykládal Boží úmysl. Jak může nějaký nepatrný, obyčejný, omezený rozum vykládat, nekonečný Boží úmysl. Vždyť přece nejsme schopni vykládat ani myšlenky jedni druhých.

Židům 1:1

92 A všimněte si. On je tím jediným, který to může vykládat a On to vykládá komu chce. Tam není řečeno: „Tak jako smrtelníci v dávných dobách, chodili po této zemi a častokrát mnoha způsoby,“ ale „mnohokrát a mnoha způsoby se zjevoval kdysi Bůh skrze své proroky.“ Vidíte?

93 A všimněte si komu On to zjeví... A On to tak naplánoval, aby mohl ukrýt sám Sebe v Písmech, před těmi nejchytřejšími teology. Ó, jéj! On se prostě může ukrýt; a usadí se tam v Písmu a vy na to můžete hledět celý den a nikdy to neuvídíte. Můžete to sledovat celý život, aniž byste to uviděli. On se tam může ukrýt a přebývat tam.

Jan 1:10, 11

94 Nuže, prosím všude kde jste, dovolte, aby to prosáкло hluboko, že Bůh může ukrýt sám Sebe v tom Slově, že žádný teolog ani škola na tomto světě Ho tam nemohou najít. A přesto On se nachází zrovna tam. Vy namítnete: „Je to pravda, bratře Branhamě?“ A co s farizeji a saduceji? A co s každým jiným věkem? On to dělal právě tak. Jistě! On to tak dělal v každém věku. Můžeme si to jednoduše ověřit. Přemýšlejme o Noemových dnech–v tom chytrém intelektuálním věku–jak On se ukryl ve svém zaslíbeném Slově. Jak se ukryl za Mojžíšovou dobu. Jak se ukryl za Eliáše. Jak se ukryval v Ježíšové době. „Byl na světě a svět povstal skrze Něj, ale svět Ho nepoznal. Přišel do svého vlastního a jeho vlastní Ho nepřijali.“ Vidíte, On se skrývá dokonce před těmi nejchytřejšími, intelektuálními lidmi, kteří jsou na zemi.

Matouš 11:25; Lukáš 10:21

95 Řeknete: „Dobře, to je doktor, svatý otec, *Ten-a-ten*.“ Nestarám se o to, kým on je, Bůh se před ním ukrývá a zjeví to nemluvnátkům, takovým, které se budou učit (vidíte?), nemluvnátkům Božím, tomu předurčenému semenu.

96 Pomyslete. Mocný Bůh se usadil ve svém vlastním Slově a oslepil chytré vzdělané lidi tohoto přítomného věku, oni to nevidí. Oni si myslí, že je to snůška fanatismu. Pohledte na Něj, jak tam stojí

a skrývá se letničím, baptistům, metodistům, presbyteriánům: zjevuje sám Sebe před veřejností a ukazuje věci všeho druhu, které jsou dokonce zveřejňovány v novinách, a tak dále, a přece oni to nevidí. Och, náš Bůh, jak je veliký, zjevuje sám Sebe komu On chce.

⁹⁷ Ó, řeknete: „Bratr Jones, bratr *Ten-a-ten* on, on je významným mužem. On to uvidí.“ Ó, ne! On to zjevuje, komu On chce! Řeknete: „Moje žena to nevidí, ačkoli je křesťankou.“ On se zjevuje tomu, komu chce! Vidíte? „Dobrá, můj pastor, to je veliký muž.“ To souhlasí, ale On se zjevuje, komu chce! Nuže, porovnejte si to, co je zjevováno se skutečností a pak to docela jasně pochopíte.

⁹⁸ Nuže, potom si všimněte, to z Toho dělá Boží knihu, nikoliv knihu lidskou. Kdyby to bylo z lidí... Nuže, podívejme, jak sama sebe vykládá. Podívejme, jak to odhaluje hřích lidí, kteří to psali. Všimněte si těch lidí, kteří žili v její době, například Abraham. On je nazván otcem víry. Všimněte si, jak to... Myslíte si, že Abraham by napsal tuto Knihu o sobě a své vlastní zbabělosti? Myslíte, že by tam mohl napsat, že tehdy ráno lhal králi a řekl, že to byla jeho sestra, zatímco to byla jeho manželka? Mohl by to napsat o svých zbabělých skutcích, kterých se dopustil? Zcela jistě by to nikdy neudělal.

⁹⁹ A co s Jákobem a jeho podvodem? Ten malý podvodník, kterým byl Jákob. Copak člověk, nějaký žid, který dělá záznam o svém židovském bratrovi, podle kterého byl nazván celý Izrael, by si dovolil zaznamenat podvod spáchaný samotným otcem celého národa? Z Jákoba vzešli patriarchové; a z patriarchů vzešla pokolení. A ten základní kámen toho všeho, Bible ho odhaluje, jakožto podvodníka. Souhlasí to? Myslíte si, že člověk by něco takového napsal? Nikoliv!

¹⁰⁰ A co s člověkem, který psal o největším králi, kterého kdy na této zemi měli-poté, když byl David korunován králem-a dopustil se cizoložství? Copak tito Židé by někdy napsali o svém nejšlechtějším králi, že byl cizoložník? Ó, my známe historii George Washingtona, který se nikdy neprovinil lži a takovými věcmi. My říkáme-nazýváme to historií, ale je to Bible, která nazývá Davida cizoložníkem, zatímco byl králem Izraele, cizoložníkem, který měl být synem... Ježíš měl být Synem Davidovým, samotným vrcholovým kamenem a jeho otec podle těla byl cizoložník. Židé by v této Knize nikdy nic takového nezaznamenali. Copak by člověk zaznamenal takové věci o sobě? Určitě ne.

Židům 1:1

¹⁰¹ Jak by mohl tak hrdý národ, jakým ve skutečnosti Izrael byl

(víte jak hrdi oni byli) - takový hrdý národ jako Izrael, jak by mohl jít a psát o své vlastní modloslužbě, psát o své vlastní vzpouře proti svému Bohu, psát o těchto špinavých a ohavných věcech, kterých se dopustili, jak by o tom mohli napsat do knihy? Oni by to zajisté zatajili. Oni by ukázali jenom ty dobré věci. Ale tato Bible říká, co je správné a co správné není. Všichni dobře ví, že Židé by nikdy nenapsali takovou knihu, o své vlastní nečistotě, modloslužbě, selhání a všem ostatním, co udělali. Nikdy by to nenapsali. Ó, nikoliv! Kdo Ji potom psal? Bible říká v epistoletě k Židům 1:1: „Mnohokrát a mnoha způsoby mluvil Bůh k otcům skrze proroky.“ Tedy to nebyli ti proroci. Nebyli to smrtelní lidé. Bůh od pradávna (*promlouval*), ne proroci, nýbrž: „Mnohokrát a mnoha způsoby mluvil Bůh k otcům skrze proroky.“ Mám ohledně toho zde poznamenáno místo z Písma. Nevím, co ono znamená; nemohu se na to odvolat. Obvykle, když se na něco odvolávám, nahlížím do Písma. Chtěl bych to teď rychle pohledat, promiňte. Je to 2. Timoteovi 3:16. Myslel jsem, že si to zapamatuji, ale je mi líto. Chtěl bych se u toho teď na okamžik zastavit.

2. Timoteovi 3:16, 17; Židům 1:1

102 „Mnohokrát a mnoha způsoby mluvil Bůh k otcům skrze proroky.“ Nuže, nyní 2. Timoteovi 3:16, podívejme, co je napsáno ve 3. kapitole v šestnáctém verši:

Veškeré Písmo [Ó, ano!] je vdechnuté [Proroci? Ne! Inspirace, a jaká?...] Bohem a je užitečné k vyučování, k usvědčování, k napravování, a k výchově ve spravedlnosti, aby byl Boží člověk dokonalý a vybavený ke každému dobrému dílu.

103 V pořádku, pak všechna Písma jsou napsaná pod inspirací. Ježíš zde na zemi řekl, že nebe a země pominou, ale jeho Slovo nikoliv. On řekl, že veškerá Písma se musí naplnit. A tak tedy tato Kniha, to není písemnost lidského původu; jsou to Boží spisy napsané v knihách Bohem.

104 Nuže, víme, že Bůh si vybírá Svou církev, Své místo, Své proroky a vše, co s tím souvisí skrze předurčení. Skrze přezvědění předurčoval Své proroky. A když přišla ta doba, nechal Svého proroka přijít v tom stejném čase a inspiroval ho a jeho pomocí psal Bibli. Nuže, Bůh psal Bibli tak, že k tomu používal proroky, protože to je Jeho způsob. A tak vidíte, to není slovo... Podívejte, to je Slovo Boží a nikoliv lidské.

Daniel 5:5, 27

105 Bůh je osoba. Bůh může promlouvat. Bůh může hovořit. Bůh může psát. On to nemusel dělat takovým způsobem, ale je to způsob, který si On sám k tomu zvolil. Nemusel to tak udělat, ale zvolil si to udělat tímto způsobem. Nuže, můžete namítat: „Bůh psal svým prstem, svým vznešeným prstem těch deset přikázání.“ A tak by to mohl Bůh napsat sám, kdyby si to jen přál. Vidíte? Ale On si zvolil způsob, aby To napsal skrze proroky (vidíte?), protože oni byli Jeho atributy, Jeho Slovem, které skrze ně vyjadřoval, a to všechno bylo částí nebo částí Jeho samotného, vidíte. Mohl psát pomocí Svého prstu, mohl vztáhnout prstem a psát po stěně v Babyloně: „Zvážen jsi na váze, a nalezen jsi lehký.“ To napsal Svým vlastním prstem.

2. Mojžíšova 3:4; Matouš 3:17; Marek 1:11; Lukáš 3:22; Jan 12:29

106 Bůh může mluvit. Věříte, že může mluvit? On mluvil k Mojžíšovi na hoře z ohnivého keře. Věříte tomu? Ó, ano! On mluvil k Janovi ve formě holubice. Věříte tomu? On řekl: „Toto je Můj milovaný Syn, v němž jsem našel zalíbení.“ On k Němu promlouval. Promluvil k Ježíšovi na hoře Proměnění v přítomnosti Petra, Jakuba a Jana. On je schopen mluvit; On není němý. Bůh je schopen mluvit, a tak promluvil k Ježíšovi na hoře Proměnění. A On promluvil k Ježíšovi i před celým, velikým zástupem lidí, když ti lidé řekli: „Zahřmělo.“ Ale to byl Bůh, jenž promluvil k Ježíši. A téměř všechno, co bylo v Matouši, Markovi, Lukáši a Janovi napsáno, jsou Ježíšova slova. On je Bůh. A tak tedy Bůh může mluvit.

Matouš 5:18; Jan 10:35; Židům 1:1

107 Jednoho dne psal svými prsty do písku. On promlouval; kázal; prorokoval svými vlastními rty-dělal to Bůh-když byl učiněn tělem a přebýval mezi námi, Bůh zjevený v těle. Jestliže mohl psát a mluvit, copak by jiným nemohl sdělit, co mají udělat? Jistěže ano. Mohl k nim promlouvat lidským hlasem. On může psát a ukázat jim, co mají dělat. Také to udělal. A tak mnohokrát a mnoha způsoby promlouval Bůh k otcům skrze proroky. On řekl ve svých písmech, že ani jediná čárka ani jediný puntík nepomine, dokud se všechno nenaplní a potom to je projeveno. Pak to může pominout, protože to bylo projeveno, ale předtím to nemůže pominout. A samotné Slovo tělem bylo učiněno. Čárka, znamená „malinké slovo.“ Puntík, znamená, „malinké znamení.“ Ani jedno rozdělovací znaménko, ani jedno vyjádření, prostě nic nemůže v Božím Slově selhat. Nemůže to selhat, neboť je to Bůh, Bůh zjevený ve formě lidského těla. Protože to je samotný Bůh ve formě písmen, ve formě proroka, zjevený v těle. Tedy, proto mohl Ježíš říci: „Ti, ke kterým přišlo Boží Slovo, byli nazváni bohy, ti, kteří k vám

promlouvali Boží Slovo," řekl, „oni byli bohy.“ Když byli proroci pomazáni Duchem Božím a přinášeli přesně Slovo Boží, pak se oni stávali bohy. Bylo to Boží Slovo, které skrze ně mluvilo.

2. Petrova 1:20, 21

108 Oni je mohou vykládat pouze tehdy, když mají Autorské svolení k tomuto výkladu. Nuže, jestliže se chcete o tom dozvědět, je to ve II. Petrově 1:20 a 21. V pořádku. Především kde Bůh... Proroctví Písma nespočívá v něčím *vlastním* výkladu; On dává svůj vlastní výklad; Bůh promlouvá a vykládá si to sám. Pak to zjevuje komu chce a skrývá před všemi ostatními. On to nemusí zjevit každému, jediné, že by si to On přál. On vyjádřil celou svou záležitost v Písmu; a proto celá tato věc již byla oznámena; to je prostě, On tam právě sedí a pozoruje, jak se to uskutečňuje. Pouze dohlíží na tělo, aby bylo dokončeno a vrátilo se zpět do podoby Jeho nevěsty. V pořádku.

109 Věřící tomu věří; Podobně jako Abraham, který nazýval věci, jenž byly v protikladu k tomu, jako kdyby jich nebylo.

Židům 4:12

110 A ono rovněž-to Slovo-rozpoznává myšlenky srdce, Židům 4:12. Ono rozsuzuje záměry srdce.

Židům 1:1

111 Proroci ne vždy rozuměli tomu, co psali nebo co říkali, jinak by to v žádném případě nevyslovili, kdyby tomu mohli porozumět, vidíte. Avšak Bible říká, že byli puzeni Duchem Svatým. Puzeni! Když jsi puzen Duchem Svatým, pak jsi puzen. Člověk... Mnohokrát a mnoha způsoby mluvil Bůh skrze proroky, kteří byli puzeni Duchem Svatým. A proto lidé ve všech věkách, kteří byli duchovní, se konsultovali s proroky o časech a o událostech, které se měly stát. A prorok-pisatel musí být v neustálém obecnství s Autorem, vidíte. Musí být neustále v přítomnosti Autora, aby se dozvěděl, co to bude za Knihu. Prorok-pisatel měl pero stále po ruce, neustále byl v obecnství s Autorem, kterým byl Bůh, aby zaznamenal to, co mu bylo přikázáno zapsat, vidíte. A to poukazuje na to, jakým způsobem života on musel... Byl to život oddělený od všech jeho bratří.

112 Nuže, tady vidíme, proč proroci museli neustále upírat své myšlenky na to, co řekl Bůh-ne na to, co si pomyslel člověk, co mínil tento věk, co mínila církev, jak uvažovalo království-nýbrž, co myslel Bůh. On pouze vyjádřil Boží myšlenku Slovem, protože Slovo je to, když je vyjádřena myšlenka. Pochopili jste to? Slovo, to je vyjádřená myšlenka, a tak prorok čekal na Boží myšlenky. A když mu Bůh zjevil svoje myšlenky, on je vyjádřil ve formě Slova: „Tak praví Pán,“ (

rozumíte tomu?) - ne, „tak říkám já prorok“-nýbrž „tak praví Pán.“ Vidíte? V pořádku.

113 A díky tomu se mohli vzepřít královstvím a věkům církve, což v jejich době znamenalo trest smrti. Kdo by šel a postavil se před králův obličej a řekl: „Tak praví Pán, „stane se *to-a-to*“? Přišel bys ihned o hlavu. Kdybys to udělal, církev by tě vydala ihned na smrt. Ale tito proroci, oni byli smělí. Proč? Byli puzeni Duchem Svatým, vidíte, a díky tomu byli neohroženi. A psali neporušitelné Slovo Boží.

114 Je mnoho takových, kteří se snažili napodobit proroky, jako třeba kněží, a jiní. Ale co tím chtěli docílit? Pouze nadělali zmatku, a to je vše. Oni to nebyli schopni vykonat, protože Bůh si vyvolil jednoho muže pro daný věk a zvolil to poselství, a dokonce i povahu toho muže, a to, co se má stát v tom věku, to, co on by měl prosadit a jak by mohl... Pomocí povahy toho dotyčného muže, On mohl oslepit oči jiných. Slova, která měl tento muž vyslovit, způsob jeho chování měl některé oslepit, zatímco jiným mohl oči otevřít, vidíte. On oblékl toho muže určitým druhem oděvu odpovídajícimu jeho povaze, ambicím, a tak dále, přesně tak, jak to mělo být, jelikož byl dokonale vybraný pro stanovenou skupinu lidí, kterou měl povolát pro určitý věk. Zatímco ostatní se postaví a budou na něj koukat a říkat: „Dobrá, já nemohu... to je... já nemohu...“ Vidíte, oni byli oslepeni.

115 Stejně tak přišel Ježíš, oděný-nesmrtelný Bůh se oděl lidským tělem a jelikož se narodil v jeslích, ve stáji plné hnoje a neměl místo, kde by složil hlavu; narozen s přezdívkou, domněle nemanželského dítěte... vidíte? To je všechno, čím On byl a jak vyrůstal jako tesařův syn. Jak neměl žádné vzdělání a ve větší či menší míře nevlastnil ani moudrost tohoto světa a On s ní vlastně neměl nic společného. Nic z civilizace tohoto světa, vzdělání a jiných věcí, On s tím neměl nic do činění, protože On je Bohem. To by si odporovalo. Kdyby se pokusil jít někde do semináře a přiučil by se něčemu z toho, co dělaly církve tohoto světa, co v... jakže, to by vůbec neodpovídalo Jeho znalostem, protože On byl Bohem. A tak vzdělání, výcvik, semináře a ty ostatní věci jsou naprosto v rozporu s Boží vůlí. Celý vzdělávací systém je v rozporu s Bohem. Výuka se celý čas vzdaluje od Boha. Když slyším nějakého člověka, který říká, že je doktorem filosofie, tím více je vzdálen od Boha. Rozumíte? On se právě svým vysokým vzděláním o tolik víc vzdálil od toho, k čemu byl skutečně povolán. Je to tak.

1. Korintským 2:1, 4, 5

116 Všimněte si, jak oni byli puzeni Duchem Svatým. Nuže, to

neznamená, že vzdělaný člověk tam nemůže přijít. Podívejte na Pavla. Domnívám se, že nebylo v té době chytřejšího muže než byl Pavel, který byl Saulem z Tarsu. On byl vyškolený u Gamaliele, jednoho z největších učitelů tehdejší doby-význačný, přísný Žid, farizeus podle denominace-a Pavel byl vychován u jeho nohou. On byl obeznámen s celým Židovským náboženstvím; ale když přišel do církve řekl: „Nepřišel jsem k vám s lidským vzděláním, a tak dále, neboť, pokud by se tak stalo, vy byste na tom založili svoji důvěru. Ale přišel jsem k vám v moci a projevu Ducha Svatého, aby vaše víra byla založena v Bohu.“ Zde to máte. Je to tak. Mnozí se snažili napodobovat tyto lidi, ale nakonec všechno přivedli do zmatku, tak jak jsme toho svědky v dnešní době.

Matouš 24:24; Marek 13:22

117 Před Ježíšovým příchodem existoval jeden člověk, který povstal a odvedl čtyři sta lidí. Když čtete Písmo, tak o těch věcech víte, on to chtěl udělat předtím, než nastala ta vhodná doba. A někteří se snažili vydávat se za Něj, být *tím, tamtím*, nebo ještě *někým jiným*. A On řekl, že v těch posledních dnech znovu povstanou falešní Kristové, v těch posledních dnech, a falešní proroci a budou předvádět znamení a zázraky. To všechno *tady* máme, vidíte. Ale to nemůže odstranit to opravdové. To způsobí pouze to, že ono se bude více stkvít, protože my máme opravdového Krista, nikoliv toho falešného.

2. Mojžíšova 4:10

118 Nuže, my si teď uvědomujeme, že Bůh posílal své proroky. Tímto způsobem, On přinášel své Slovo k lidem, skrze rty Svých proroků. A všimněte si, vždyť víte, co řekl Mojžíš, jestli si to chcete přečíst... Ve II. Mojžíšové, 4. kapitole, desátý a dvanáctý verš, Mojžíš řekl, že Bůh k němu promluvil tváří v tvář. On řekl... „Já nejsem výmluvný.“ Mojžíš řekl: „Já nejsem výmluvným člověkem; Já-já-já nemohu jít.“

2. Mojžíšova 4:11, 12

119 On ale odpověděl: „Kdo dal ústa člověku? Aneb, kdo může učiniti němého, neb hluchého, vidoucího, neb slepého? Zdali ne já Hospodin?“ On řekl: „Já budu ve tvých ústech.“ Rozumíte? A tak...

Jeremiáš 1:9

120 A Jeremiáš řekl-pokud si to chcete přečíst, je to Jeremiáš 1:6-Jeremiáš řekl, že: „Bůh vložil slova do mých úst,“ vidíte. On promlouval od rtů ke rtům jednoho proroka a promlouval skrze dalšího proroka a on neměl ve své moci své rty, a On promlouval skrze jeho rty. On má způsoby, jakými oznamuje své Slovo, víte. Ano, pánové.

2. Mojžíšova 19:19; 24:24

121 A tak vidíte Bible je Slovem Božím a ne slovem lidským. Mojžíš řekl: „Bůh ke mně promluvil Svým hlasem a já jsem Ho uslyšel. A zapsal jsem to, co On řekl.“

Jeremiáš 1:6, 7

122 Jeremiáš řekl: „Nebyl jsem vůbec schopný mluvit a víte náhle moje rty promluvíly-a-a-a-já psal.“ Bůh promlouval skrze jeho rty, a ty věci se uskutečnily. Daniel, Izaiáš, a tak dále, všichni tito proroci byli na tom skoro stejně.

123 Víte, pouze ve Starém zákoně je napsáno více než dva tisíce krát, jak proroci řekli: „Tak praví Pán.“ Nuže, jestliže nějaký člověk řekne: „Tak praví Pán,“ pak nemluví tento člověk. Pokud by mluvil *on*, nebyl by prorokem; byl by pokrytcem (rozumíte?); protože to by se nikdy nestalo. Byla by to šance 1 k miliónu (rozumíte?); že by to mohli uhádnout. Ale jestliže je to: „Tak praví Pán,“ řekl to Pán Bůh. Kdybych řekl: „Tak praví Orman Neville...“ Kdybych řekl: „Tak praví pan Mann“... Kdybych řekl: „Tak praví bratr Vayle,“ nebo někdo z vás bratří, kdokoliv z vás nacházejících se zde, pak bych pouze opakoval jen to, co jste řekli. Jsem-li pravdomluvný, pak řeknu právě to, co jste řekli. A tito muži, jakožto proroci, řekli: „To nejsem já, já s tím nemám nic společného, ale je to: ‚Tak praví Pán.‘“ A tak Bible je: „ Tak praví Pán,“ skrze proroky.

Izaiáš 53:5; Skutky 8:34

124 Všimněte si. Oni na sebe přijali Kristova Ducha a předpovídali události, které se měly stát. Zde můžeme mluvit o předvídání. Oni sdělovali to, co se mělo stát na rozhraní věků, ač seděli, stáli, leželi, oni chodili, majíce na sobě Kristova Ducha do té míry, že jednali jako Kristus. A čtenáři si to mohli přečíst a přitom si pomyslet, že tito proroci promlouvali sami od sebe. Vzpomínáte si na toho eunucha, který četl Izaiáše 53:1, o tom jak: „On pak raněn jest pro přestoupení naše, potřín pro nepravosti naše; kázeň pokoje našeho na něj vložena, a zsinalostí jeho lékařství nám způsobeno.“ Ten eunuch se zeptal Filipa: „O kom to ten prorok mluví? O sobě nebo o nějakém jiném muži?“ Vidíte, ten prorok to vyřkl, jakoby to byl on sám.

Žalm 16:10; Žalm 22:1, 16, 17

125 Podívejte na Davida volajícího v Duchu: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil? Mohl bych sčisti všechny kosti mé - (já David), oni pak hledí na mne. Zprobíjeli ruce mé i nohy mé (David), zprobíjeli ruce mé i nohy mé. Ty ale nenecháš duše mé v pekle, aniž dopustíš svatému svému viděti porušení.“ Jako kdyby David mluvil sám o sobě,

že on sám je ten svatý. Byl to Syn Davidův, to oplodněné duchovní semeno sestupující skrze To. Ač samotný David byl koukolem, ale tam uvnitř se nacházelo pšeničné zrno. Pochopili jste to? A tak celá Bible není lidským slovem. Stejně tak nebyla psána člověkem, přinesena člověkem a stejně tak ani nemůže být člověkem zjevena. Je to Boží Slovo zjevováno samotným Bohem. On je Svým vlastním vykladačem. Kristus zjevující se ve Svém vlastním Slově.

2. Mojžíšova 3:5, 10, 12; Žalm 22:1, 8, 12, 16, 17; Matouš 27:43, 46; Marek 15:34; 2. Mojžíšova 4:20
126 Podívejte na Krista, stojícího tenkrát v Davidovi. David v této chvíli není schopen vůbec uvažovat. Jeho rozum je mu, jak to obvykle bývá, naprosto vzdálen. A on visí na kříži-tak jak to můžete pozorovat na této plastice zde-visí na kříži a volá: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil? Mohl bych sčísti všechny kosti mé, ale oni se na mne dívají a pasou se pohledem na mne. Zprobíjeli ruce mé i nohy mé. Probodli můj bok.“ Vidíte? „Proč jsi se tak daleko ode mne vzdálil? Obkličují mne býkové mnozí, silní volové z Bázan obstupují mne. Otvírají na mne ústa svá a hlavami potřásají, říkajíce: „Ať se vrhne k Pánu, ať ho osvobodí, nuže ať ho přijde zachránit“ - oni se vyjadřovali těmi stejnými slovy. A tak vidíte, když Bůh byl zjeven zde na zemi, On vyslovil ta stejná slova jako David. Pochopili jste to? A tak vidíte, to nejsou lidská slova, to jsou Slova Boží. Byl to Bůh v Davidovi. To nebyl David; on si neuvědomoval to, co říkal; on byl prostě tak hluboko ponořen v Duchu. Stejně tak to bylo s Mojžíšem. On byl tak v Duchu, že překročil dimenzi ve které žil a postavil se tváří v tvář před tím hořícím keřem a promlouval k samotnému Bohu. A On na něj zavola: „Vyzuj svou obuv, neboť místo, na kterém stojíš je svaté.“

Dovedu si představit, když Mojžíš odcházel. On si pomyslel: „Co se to vlastně stalo? Co to bylo? Co to znamená?“

A On mu řekl: „Jdi do Egypta. Já půjdu s tebou.“

On si řekl: „Bylo to pro mne tak opravdové, musím jít.“ Vzal svou manželku a své děti... spíše své dítě, hůl do ruky a vyrazil do Egypta, aby osvobodil svůj lid. Vidíte, jak samotný Bůh promlouval skrze Svého proroka?

Izaiáš 53:1, 5

127 Vidíte, oni jsou absolutně... To nejsou ti proroci, to byl Bůh; protože samotní proroci by nemohli říct tyto věci. „Kdo uvěřil kázání našemu?“ Říká Izaiáš, vidíte. „Kdo uvěřil kázání našemu? A rámě Hospodinovo komu je zjeveno? Nebo před ním vyrostl jako proutek v...“ A jak to... „A On pak raněn je pro přestoupení naše, potřín pro

nepravosti naše; kázeň pokoje našeho na Něj vložena, a zsinalostí jeho lékařství nám způsobeno.“ My, zde v našem věku jsme byli uzdraveni již dávno, tam v Izaiáši, tam před osmi sty lety před Kristem, vidíte. „Jeho zsinalostí jsme byli (minulý čas) uzdraveni.“ Ó, jéj, jak dokonalé je to Boží Slovo! Lidé důvěřujte mu; je to ta jediná věc, která vás může zachránit.

Galatským 1:8

128 Všechna jiná slova, lhostejně, jak jsou krásně umístěna, jak-od koho pocházejí, z jaké denominace pocházejí, jak chytrý byl ten člověk-všechno v rozporu s tímto Slovem, musí být zcela ignorováno. Jestliže si chcete poznamenat toto místo Písma, je to Galatským 1:8. Rozumíme si? Pavel řekl: „Ale i kdybychom vám my anebo anděl z nebe kázali jiné evangelium než to, které jsme vám kázali, ať je proklet.“ Jinými slovy: I kdyby k tobě sestoupil anděl z nebe, jasný, zářící anděl a postavil se... (ó, chlapče, to by byla návnada pro tuto dobu, že ano?), zářící, jasný anděl, stojící a říkající něco, co je v rozporu s tímto Slovem, pak řekněte: „Jdi ode mne pryč, satane.“ Je to tak. Kdyby nějaký biskup, ať je to kdokoliv... nikdy mu nevěřte, jestli nebude promlouvat přesně v souladu s touto Biblií, slovo za slovem. Pozorujte ho, on vás teď bude provádět touto Biblií. Přivede vás na určité místo, a pak je tam past. Když uvidíte, že Bible říká jednu věc a on ji vynechává, sledujte ho tam na tom místě. Vidíte, právě tak to bylo s Evou. On tam přišel a řekl všechno přesně: „Dobrá, Bůh *to* řekl. To je pravda, Evo. Amen, my tomu oba věříme.“

„Dobrá,“ „*tohle* řekl Bůh.“

„Amen, my tomu oba věříme.“

„Bůh *tohle* řekl.“

„Jistě, my tomu věříme.“

„Dobrá, ale Bůh řekl, že zemřeme.“

129 „Nuže, tedy, víš co, On je dobrým Bohem.“ On neřekl, že ti to nedá poznat. Ale jistě... Ó, jé. Zde ho máme. A jestliže on byl zde tak prolhaný a Bible říká, že v těch posledních dnech bude usilovat svést i samotné vyvolené, pokud by to bylo možné, kde bychom tedy měli dnes být, přátelé. Nuže, ty malé lekce nedělní školy by měly být přinášeny velice blízko k našim srdcím, víte, abychom viděli... Měli bychom naslouchat velice pozorně a přesvědčit se, jak svůdná věc to je.

2. Korintským 10:5; Přísloví 3:5

130 Všimněte si, my nemůžeme-my nesmíme naslouchat slovům žádného člověka. My nejsme zvědaví, jak on je chytrý, jak on je vzdělaný. Bible v Příslovích říká, že nesmíme spoléhat na vlastní rozum, vidíte. Nuže, zde, v této druhé sféře... První sféra jsou tvé smysly, zraku, chuti, čichu, dotyku, sluchu, to se nachází ve tvém vnějším těle. Naše vnitřní tělo, kterým je duch, je uvažování, myšlení, a tak dále. To všechno musíme odvrhnout. Nemůžeme uvažovat a říci: „Moment, jestliže Bůh je dobrým Bohem...“ O tom, že On takovým je, se o tom dnes naposloucháme hodně. „Jestliže On je dobrým Bohem, tak jestli já budu upřímný, i kdybych to neviděl z Bible, že tak je to správné, jestliže budu upřímný, pak budu spasený.“ Ty budeš ztracen.

Přísloví 14:12; 16, 25

131 „Budu-li chodit do sboru a budu přesvědčen, že ty věci, které dělám jsou správné a budu se držet toho, co považuji za správné, dobrá, já...“ Jsi stále ztracen. „Mnohá cesta se zdá člověku být přímá, ale konec té cesty je smrt.“ Vidíte? Nebudete spaseni; jste zatraceni. Rozumíte? Vidíte to, to musí být ten vnitřní člověk, který to ovládá.

132 „Dobrá, mluvil jsem přece v jazycích, bratře Branhame. Dobrá, copak ty nevěříš v mluvení v jazycích, bratře Branhame?“ Samozřejmě! „Dobrá, já jsem křičel; ty tomu nevěříš?“ Ano, jistě! „Žiju spořádaným, křesťanským životem; ty tomu nevěříš?“ Ano! Ale to stále ještě neznamená, že jsi spasený. Ty jsi dobrým člověkem, čistým, mravním, svatým, jsi bezúhonným; stejně tak jimi byli ti kněží, oni byli nábožensky založení až do morku kosti, oni byli tak nábožní, že kdyby si dovolili nesprávně vyložit jedinou věc, byli by ukamenováni k smrti. Trestem, za zahrávání si se Slovem Božím byla smrt.

133 Proto máme dnes v naší zemi takovou situaci. Máme na světě tolik nevázaných věcí. Tresty nejsou dostatečně přísné. Kdyby byl nějaký muž přistižen, že jde za manželkou jiného muže, měli by být přivedeni oba na veřejnost a měli by být vykastrováni na veřejnosti a pak puštěni na svobodu. Je to tak. Jestliže člověk bude přistižen při nějaké špatné věci na silnici, překročením rychlosti, neměl by dostat méně než deset let; on je přece úkladným vrahem, vidíte. Kdyby byly udělovány takové tresty, pak byste zcela jistě snížili rychlost. A jestliže nějaký nečestný politik na něco takového mávne rukou a přehlédne to a řekne: „Dobrá, on si něco vypil, ale on... on to nechtěl udělat...“ A přitom zabije muže nebo ženu a skupinku nevinných dětí, a přesto oni dovolí, aby takový Ricky z toho vyváznu bez potrestání, to je politika. To je svět; to je ďábel.

3. Mojžíšova 20:10; 4. Mojžíšova 15:32-36

134 Bůh řekl, že když bude muž přistižen při cizoložství s ženou, oba měli být vyvedeni a ukamenováni. A tím by to bylo vyřešeno, vidíte. I kdybyste byli jen přistiženi při sbírání hromádky dříví v *době* sabatu: „Vezměte ho a ukamenujte ho.“ Oni podle toho žili. A nyní vidíte, dnes takový druh zákona nemáme, ale vy křesťané, církvi, ke které dnes ráno promlouvám, ten Boží zákon je ve vašich srdcích, vidíte. Ve vás není touha, abyste toto dělali. Je to zde uvnitř. Vy chcete zachovávat Boží zákon dokonale. Nezáleží na tom, co to je, vy prostě chcete být tím, co... Jestliže Bůh potřebuje rohožku přede dveřmi a On si přeje, abys tou rohožkou byl, budeš šťasten, že jí budeš. Nezáleží na tom, co to bude, ty budeš rád, abys byl tou rohožkou. Vidíte? Cokoliv si Bůh přeje, abys udělal, ty to budeš chtít udělat, protože to je Bůh. Nuže, právě v tom nalézáte opravdovou, ryzí, pravdivou lásku Boží.

135 Nuže, shledáváme, že kdyby ten anděl kázal cokoliv jiného... kromě toho, co již přišlo a co již bylo v Bibli řečeno, ať je proklet. Nikdo to nemůže udělat; to musí zůstat přesně tak, jak to bylo vyřčeno.

Zjevení 22:18, 19

136 A znovu ve Zjevení 22:18 a 19: „Kdokoliv by přidal k tomuto jedno slovo nebo ubral jedno slovo z toho, Bůh vezme jeho díl z Knihy života.“ Je to tak. Bůh vezme jeho díl i kdyby to byl třeba kazatel i kdyby to byl kdokoliv a jeho slovo... jeho jméno je zapsáno v Knize života, Bůh řekl: „Já jej zrovna teď vymažu (je to tak), kdyby přidal k tomu jednu věc nebo ubral jedno slovo z toho.“ Tak neomylně udělal Bůh své Slovo, vidíte. Můžete přidat k církvi nebo vzít z církve, ale nepřidávejte ke Slovu ani neubírejte z něho, protože Bůh vezme tvé jméno okamžitě z Knihy života. A pak je s tebou konec. Vidíte? Nemůžete k tomu přidat, nemůžete z toho vzít. To má zůstat přesně tak, jak to je...

2. Petrova 1:20

137 Ono nepotřebuje žádného vykladače, protože Bible říká, že Bůh sám vykládá Bibli. „Ona nepodléhá soukromému výkladu,“ jak řekl Petr. V pořádku

2. Timoteovi 3:16; Židům 13:8

138 A celé Písmo je podáno Božským způsobem, Božským způsobem uspořádáno; a celá tato věc se zakládá na zjevení Ježíše Krista. Nový a Starý zákon, kde oni předvíдали Jeho příchod, a co On bude dělat až sem přijde a co bude dělat v tom příštím věku, který má přijít... A tak to z Něj dělá toho stejného včera, dnes i navěky, vidíte. Jako tam v epištole k Židům, když byla Pavlem napsána: On je Bohem, Ježíš

Kristus je tím stejným včera, ve Starém zákoně; On je Ježíšem Kristem dnes, zjeveným v těle; a On je Ježíšem Kristem navěky v Duchu, který má přijít (vidíte, rozumíte?) tentýž včera, dnes i navěky. A On žije navěky, aby učinil své Slovo živé, a to, co ono říká, aby také vykonalo v daném věku. On je živý. On byl živý, když byl zjeven ve Starém zákoně.

139 Chtěl bych si dovolit ukázat vám zde něco malého, pokud to budete schopni snést. Sledujte. Když byl Ježíš zjeven ve Starém zákoně, jak tomu věříme... Nuže, vy kazatelé tam venku, můžete se ohledně toho hádat, můžete s tím udělat, co chcete, ale já promlouvám podle svého *uvažování* to, co si myslím, vidíte.

140 Když byl Ježíš zjeven ve Starém zákoně v teofanii, v osobě Melchisedechově, ne v kněžství, ale v osobě muže... rozumíte. Protože tento muž se ještě nenarodil, ale On byl v teofanii; a tak On neměl ani otce ani matku. On byl samotným Bohem. On byl projeven ve formě muže, který se jmenoval král Sálemu, což je král Pokoje a král Spravedlnosti. Rozumíte? On byl Melchisedechem. On neměl ani otce, ani matku, ani počátek dnů, ani konec života, rozumíte. To byl Ježíš v teofanii, ve formě člověka. Můžete na to přistoupit? V pořádku.

Lukáš 17:28, 30; Židům 1:1

141 Tedy On byl opravdu učiněn lidským tělem a přebýval mezi námi v osobě samotného Ježíše Krista, zrozeného z panny Marie. On přišel v takové podobě, aby mohl zemřít a pak se vrátil do nebe. Nuže, v těch posledních dnech On zaslíbil, že se totiž zjeví v plnosti svého těla znovu v Duchu, vidíte. Protože tak, jak tomu bylo za dnů Sodomy, tak tomu bude při příchodu Syna člověka. Nuže, podívejte na Sodomu, jak to bylo uspořádáno a co se stalo a jak se Ježíš Kristus zjevil dnešního dne v tělesné podobě ve Svě církvi (rozumíte?), On dělá ty samé věci, ty stejné skutky i ty samé věci, které dělal po celou dobu, nikdy se nemění, Ten věčný, vidíte. A dnes na zemi se projevil v lidských tělech, v našich lidských tělech, která si povolal a udělal přesně to samé, co dělal v dávných dobách a v době Svého těla na této zemi. A dnes dělá ty samé věci, protože Bůh v dávných dobách promlouval k otcům skrze proroky, v těch posledních dnech promlouval skrze svého Syna Ježíše Krista. Rozumíte? Syn byl zjeven v těch posledních dnech, Bůh zjevený v lidském těle, stejné uspořádání jako před zničením Sodomy, na konci pohanského světa. Rozumíte tomu? Máme zde do činění se třemi projevy.

142 Nuže, následující věcí je, když je to všechno shromážděno do té

jediné osoby, Ježíše Krista, nevěsty a těla, při fyzickém návratu Pána Ježíše, kterýžto *návrat* se opakuje třikrát... když byl narozen na svět; zabit, ukřižován, vstal z mrtvých. Zjevuje se ve formě svého těla, kterým je Jeho nevěsta, žena. Pochopili jste to? Ona je částí Jeho těla. A žena a muž jsou tak blízko sebe, že jsou téměř... Oni jsou prostě sjednoceni v jedno; každopádně mají být. Je to tak. Rozumíte? Oni se projevují stejným způsobem. Ona je Jeho částí, poněvadž ona byla z Něj vzata. A dnešní nevěsta je vzata z Kristova těla, které jedná a koná přesně tak, jak On řekl, že se bude dít v tomto dni-nevěsta, královna, Král a královna.

V pořádku. Již se připozdívá a budeme muset pospíchat, abychom to probrali. V pořádku.

143 Celá Bible je úplným zjevením Ježíše Krista, který se dává poznat každému věku. On se uvedl ve známost za Lutherovy doby v základu církve, v chodidlech, v nohách, obdobně, jak to bylo s králem Nabuchodonozorem. Vzpomínáte si, jak se mu zdály ty sny? To vycházelo od hlavy směrem dolů, rozumíte. On nyní vychází od nohy směrem nahoru, rozumíte. V Babylonské říši-On ukázal těm starozákonním-jak to vycházelo od hlavy dolů, dokud On nesestoupil k samotnému Bohu, který se stal Sám tělem ve spodní části tohoto žebříku. Nuže, zde v Novém zákoně se On znovu vrací nahoru, zpět k této Hlavě, ta zlatá Hlava má být korunována, vidíte. Pohleďte, pochopili jste to? Podívejte, Bůh byl na počátku; a On sestupoval níž a níž, skrze proroky, a ještě níž, dokud se sám Bůh nestal člověkem jako my, úplně vespod toho žebříku, jakožto nemluvně narozené v jeslích, znenáviděné, zavržené, opovrhované, se špatnou přezdívkou a vším ostatním, čím On byl. A pak se začal pozvedat, (vidíte?), a od nohou začíná budovat církev, nevěstu, vrací se zpět, a teď přichází k vrcholovému kameni, kde se to všechno společně propojuje a tvoří to jedno veliké, proměněné tělo Ježíše Krista.

144 Bůh je zjevený v každém věku skrze zaslíbené Slovo pro tento věk. Nuže, podívejme se na některá z Jeho zaslíbení pro dnešní den, zatímco těmito posledními slovy bychom chtěli přijít k závěru.

145 Nyní Bůh zjevuje sám Sebe v čase večerního světla.

146 Podívejme se teď na to. Vidíme... Mám zde hromadu míst Písma, která jsem si poznamenal, jak je můžete uvidět na této stránce, kolik tady mám poznamenaných míst Písma, ale je už tři čtvrtě na dvanáct. A já bych to chtěl stihnout a dnes ráno jsem při kázání neochrptěl. Někdy tyto klimatizační zařízení způsobují, že z toho

doopravdy ochraptím, a tak jestliže bratr Neville ne... Máte pro dnešní večer něco zvláštního? (Bratr Branham oslovuje bratra Nevilla.) Dobrá, jestliže ne, pokud to je v pořádku, já něco mám. Nedávno jsem našel krabičku od cigaret, která ležela v lese; a pro dnešní večer bych měl poselství z této cigaretové krabičky, bude-li vůle Páně, vidte. A tak, mám zde tato místa Písma poznamenána a nechtěl bych časově protáhnout, abyste se mohli vrátit. Necháme promluvit cigaretovou krabičku. V pořádku.

¹⁴⁷ Vešel jsem do lesa a tam ležela cigaretová krabička. A já jsem kousek poodešel a pomyslel jsem si: „Ó, někdo je přede mnou.“

A něco mi řeklo: „Vrať se a zvedni to!“

Pomyslel jsem si: „Cože, já bych měl zvednout ze země cigaretovou krabičku? Já, ne.“

Ale něco říkalo: „Vrať se zpět a zvedni tu cigaretovou krabičku!“ A tak jsem se vrátil zpět a tam ležela prázdná cigaretová krabička. A něco jsem spatřil. Řeknu vám o tom dnes večer bude-li vůle Páně. V pořádku.

Zachariáš 14:7

¹⁴⁸ Nuže, budeme chvilku mluvit o večerních světlech. Bible předpovídá, že nastane doba na samotném sklonku času, kdy se ukáže slunce, takže v čase večera bude světlo. Všichni o tom víme, že ano? Ti z nás, kterým je to známo z našich dnešních poselství od Pána Ježíše, věříme, že zde bude večerní světlo. A to večerní světlo... Jistě, to veliké světlo přijde, když sám Ježíš bude zmanifestován zde na zemi nebo na nebesích, berouc si Svou nevěstu, a pak bude nastoleno Milénium.

¹⁴⁹ Ale před námi leží jedna z nejděsnějších dob, jakou kdy muselo lidstvo procházet. A já pouze čekám na příhodnou hodinu, kdy si budeme moci vzít... *kdy* každý bude mít šanci uvolnit se z práce, abychom mohli strávit několik dnů, ve kterých někde uspořádáme shromáždění, kde bychom mohli promlouvat o těch ranách a o těch věcech, které mají udeřit v těch dnech, a chtěli bychom tomu věnovat dva nebo tři týdny a propojit to dohromady, pokud mi Pán dovolí být naživu, abych to udělal, a pokud mě k tomu bude inspirovat. Uvidíte, jak tyto věci budou shozeny dolů v těch hromech a pak shledáte, co se tomu muži a těm lidem tam snívalo, o všech těchto událostech, to se všechno naplní, vidíte. Všimněte si, co jim bylo zjeveno, ten veliký Hrom snášející se z oblohy. Nuže... Samozřejmě mnozí z vás dobře víte, že já vím, co to znamená, vidte, ale jen počkejme, dokud

nenastane ta doba. Rozumíte? Nuže... Dokud k tomu nenastane vhodnější doba.

¹⁵⁰ Nyní... a tak bychom chtěli přečíst některá z těchto míst Písma zde. Nuže v tom příchodu večerního světla... Nyní sledujeme, že to bude muset být to stejné světlo, které svítilo ráno, protože neexistuje jedno slunce ráno a jiné slunce odpoledne. To je to stejné slunce, stejné slunce, které *svítí* odpoledne, ono *svítí* i ráno. To samé slunce ráno, jako i odpoledne. Nuže, ono říká, že samotný den-ten den v té době bude tak trošku-takový pochmurný, tmavý den, který nebude moci být nazván ani dnem ani nocí, ale něco mezi tím. Vidíte, to je to formování těla, od nohou směrem nahoru.

¹⁵¹ Když On byl tady na zemi, byl zde v podobenství Syna. Pak byl zabit. Církev zaujala Jeho místo v mučednictví a procházela temnými věky a začala stavět na základech z toho vycházejících. A odkud potom pochází zrak? Z vrcholku hlavy. Vidíte to vidění Nabuchodonozorovo? Pohledte, jak On sestupuje dolů od počátku pohanského věku, předtím, než byla za ně prolitá krev a bylo dokonáno smíření. Oni byli pro něj proselyty¹. Ale všimněte si, jak to sestupovalo přímo dolů a dolů a dolů, k tomuto základovému symbolu (vidíte?), přivedeno dolů a potom se to začalo vracet a vracet a církev vystupovala od nohou směrem nahoru. Nyní je ona v čase Hlavy-čas Hlavy.

¹⁵² Nuže, všimněte si toho světla... Pomocí rukou nejste schopni vidět, ačkoliv jsou částí vašeho těla. Nemůžete vidět pomocí uší, ačkoliv ony slyší. Nemůžete vidět pomocí nosu, ačkoliv můžete cítit. Nemůžete vidět rty, ačkoliv ony jsou schopny mluvit, vidíte. To byl ten Letniční věk. Ale nyní, to je čas očí, zraku. Rozumíte? Nuže, nad očima již není žádná pohyblivá schopnost. Souhlasí to? Ta další, to je intelligence, a to je samotný Kristus, který ovládá celé tělo. Není zde již nad tím žádný pohyblivý element, rozumíte. Všechno ostatní mělo pohybovou schopnost, vidíte. Mohli jste pohybovat vašim chodidlem, pohybovat vašimi svaly u nohou, pohybovat vším, pohybovat vašima ušima, ohrnovat svým nosem, špulit rty, a tak dále; ale nad vašima očima, tam již není nic pohyblivého. A proto oni tvrdí, že muž plešatí na hlavě rychle, protože, vidíte, neexistuje žádné cvičení, které by mohlo vyvíjet svaly vlasu, kůži na hlavě, vidíte. Není tam žádná *svalová* tkáň, kam by mohla být dopravena krev. Tam nelze dopumpovat krev, rozumíte (?), to nelze zásobit krví, protože kořínek vlasu je vyživován krví. A teď shledáváme, že tato část (vidíte?) ... Nad očima již není nic.

¹ Proselyta - obrácený, přistoupivší na novou víru

Zachariáš 14:7

153 Nuže, budeme se to snažit rozluštit. Bude světlo v poledne? V čase večera. A kvůli čemu je světlo posláno? Abyste mohli vidět, kde jste... jak se máte pohybovat. Souhlasí to? Pohledte, kde se nacházíte. V čase večera bude světlo.

Zachariáš 14:7; Malachiáš 4:5, 6

154 Nuže, my to teď vezmeme a porovnáme s Malachiášem 4. On zaslíbil, že bude světlo přicházející v čase večera. Rozumíte? „Aj já: Posílám vám Eliáše proroka... aby obrátil srdce otců k synům, a srdce synů k otcům jejich (souhlasí to?), abych při Svém příchodu nemusel zemi ranit prokletím.“

Lukáš 17:28, 30

155 Nuže, vezměme Jana... nebo Lukáše 17:30 a sledujme, co Ježíš zde prorokoval, když řekl: „Jak bylo za dnů Sodomy, tak bude...“ Nuže, vzpomeňte si... Všimněte si. To je v době, kdy Syn člověka bude zjeven, to zjevení syna člověka. Nuže, Syn člověka byl vskutku zjeven potenciálně, a to pouze na několik okamžiků, těsně předtím než byla Sodoma spálená. Nuže, tento muž, to byl Elohim. Byl to Bůh, a Ježíš je Bohem. A Bůh byl zjeven potenciálně právě tam na několik okamžiků, aby si promluvil s Abrahamem během vyšetřovacího soudu, pouze na kratičkou chvíli. Syn člověka byl zjeven, Syn člověka: Elohim. Církvi, vidíš to? Syn člověka, Elohim, byl zjeven pouze na několik minut; protože během toho následujícího rána (*ona byla spálena*). Kdy? Předtím, než ještě znovu mohlo vzejít slunce. A tak tu nemůže zůstat žádná organizace, stejně tak zde neexistuje žádný další vývoj k tomu, co probíhá právě teď, protože ona shoří předtím, než se znovu rozední. Probuzení v tomto národě pominula. Nebudou už žádná probuzení, ta velká rozsáhlá probuzení; tento národ to už nikdy nepřijme. Můžete mít sice nějaká intelektuální shromáždění, ale já míním duchovní probuzení. Viděli jsme toho už hodně. Doufám, že to chápete. Říkám to takovým způsobem, že věřím, že jste to pochopili. Rozumíte? To již pominulo.

Jeden milý kazatel mi před časem řekl: „Bratře Branhame, kéž bych opět mohl mít Pánovu radost ve svém srdci.“

156 Řekl jsem: „Synu, probuzení pominulo,“ rozumíte. Nuže, na loď byly přimontovány stabilizátory. Veliké hrozivé vlny se valí před námi; ale vím, že nedaleko za tou vlnou tam před námi, se blížíme ke břehu, rozumíte. Blížíme se ke břehu. A tak zůstaňte neochvějní. Jen stůjte ve Slově, stůjte s Bohem. Nezáleží na vašich pocitech, na ničem jiném, stůjte rovnou ve Slově. Dovolte mu stát pevně. Když pozorujete ty

všechny studené mraky, které se kupí kolem nás, tu blížící se bouřku, a atomové bomby a všechno ostatní, o čem se teď hovoří, ale naše stabilizátory jsou upevněny přímo ve Slově. Bůh řekl, že to tady bude; a každou jednu prorazíme. Ano. Proplujeme nad jejich vrcholky. Ano, jistě. Ony nás nemohou potopit; ony nás nemohou pohltit. I když nás vložíte do hrobu; stejně znovu povstaneme. Je to prostě tak. Není žádná možnost, aby nás tento svět tam dole zadržel. Prorazíme každou jednu z těchto vln, protože náš vrchní Kapitán nás volá na druhou stranu.

*Jsem zakotven v Ježíši,
budu čelit bouřkám života,
jsem zakotven v Ježíši,
nebudu se bát žádného větru ani vln.*

157 I kdyby se stalo cokoliv, ať přijde to, co má přijít, ať to klidně přijde, na tom nezáleží; my jsme zakotveni přímo v Ježíši. Pokud budu žít, budu žít ke slávě Boží, jestliže umírám, umírám ke slávě Boží. Já prostě chci... pouze ke slávě Boží, to je vše, co chci činit. A když to všechno pomine, nechci tady již déle zůstat. Já chci odejít tam, abych byl odměněn tím, co On pro mě vykoupil. Nikoliv to, co jsem si zasloužil, ale co On pro mě vykoupil, co On mi daroval Svou milostí.

158 A tak vidíme, že večerní světlo je tady. A k čemu se ti hodí světlo, jestliže nemáš ani oči, abys viděl, jak se v tom orientovat. A čím je večerní světlo? To světlo přišlo něco zjevit. Souhlasí to? A jestliže něco nahmatáš a nemůžeš ve tmě pochopit oč se jedná, pak rozsviť světlo. To znamená zjevit. A jaký úkol má Malachiáš? Vidíte, udělat právě tu stejnou věc. Jaký úkol mělo otevření sedmi pečeti? Okolo čeho se všechny tyto denominace tak potácejí? Zjevit, to znamená ukázat. Jestliže jsi bez očí, k čemu se ti pak hodí zjevení. Nejdříve musí být oči, aby to uviděly. Souhlasí to? Ke zjevení Malachiáše 4, ke zjevení Lukáše 17:30, svatého Jana 14:12 a rovněž Jana 15:24; 16, 13, a to má zjevit také Zjevení 10:1-7, otevření sedmi pečeti a poselství sedmého anděla, otevřít, zjevit, když přišlo večerní světlo.

Matouš 15:14; Lukáš 6:39; 2. Timoteovi 3:3-5; Zjevení 3:17

159 Nuže, jestliže člověk... Jací byli lidé v tom Laodicejském věku? Nazí. Opravdu? Slepí. K čemu je dobré světlo slepému člověku? Jestliže slepý vede slepého, copak oba nepadnou do jámy? Nazí, slepí a neví o tom. Dokonce jejich duchovní schopnosti jsou ty tam, jejich duchovní schopnosti rozumového, duchovního chápání, jsou také pryč,

vidíte. Prudcí, nadutí, milující více rozkoše než Boha, nedodržující smlouvy, falešní žalobci, nezdrženliví a pohrdající těmi, kteří jsou dobří, mající formu pobožnosti a zřikají se její moci (moci zjevení). Oni tomu dokonce ani nevěří, vidíte. Oni ani nevěří takovým věcem, jako jsou proroci, a tak... Oni v to nevěří. Oni věří, že Malachiáš 4, že to má být nějaká církev, nebo nějaká organizace. Když on přišel poprvé on byl mužem. Když přišel podruhé s dvojnásobným dílem, on byl mužem. Když přišel ve formě Jana Křtitele, byl mužem, vidíte. A v těch posledních dnech, kdy večerní světla začínají svítit, oči se otevrou a vy uvidíte kam kráčíte. Potom to tělo je již zformováno, stojí na svých nohou, pohybuje se působením Ducha Svatého. Co? Ten samý, který působil na proroky, kteří napsali Bibli, ten samý Duch Svatý působí v tom těle, naplněném Duchem Svatým; puzeném Duchem Svatým ze všech organizací, z každého rodu, jazyka a lidu.

¹⁶⁰ Jistá obyčejná paní, která je tady, ona nepatří do té organizace (této organizace) ... nepatří do tohoto shromáždění. Ona přichází odněkud jinudy a dnes ráno přišla a přinesla fotografii. Dala ji mému synovi, který byl velice udiven. Já ani nevím, jestli ona o tom slyšela nebo ne. Prostě nevím. Měla snímek toho anděla Páně, který byl při sedmi církevních věkách--při otevření sedmi pečetí. Když se to stalo, bylo jí řečeno: „Ohlédni se,“ a ona to ve snu uviděla, jak to stojí na obloze. A ona se ohlédla a uviděla někoho v bílém, jak za tím kráčí kupředu. A řekla, že to vypadalo... řekla: „Bratře Branhame, to jsi byl ty.“ A řekla, „že tam vpochodovali, řekla, za tebou byli lidé různé barvy pleti, nesoucí vlajky-Georgie, Alabamy a jiných různých států-pochodující kupředu a blížili se k Hlavě, ve které byl Kristus zjeven v tomto vidění.“ Ó, haleluja! My jsme v těch posledních dnech, a v těch posledních hodinách toho dne.

¹⁶¹ Vidíte Ho teď v Jeho Slově a jak celé Jeho Slovo bylo projevono přímo zde před námi? Ó, církvi živoucího Boha, povstaň na své nohy, věř Mu se vším, co je v tobě. Uchop se toho malého kola, co je uprostřed kola, ať ono ustabilizuje každý tvůj pohyb, každou tvoji pohnutku. Necht každá vaše myšlenka je ovládána touto silou z vašeho nitra, protože Bůh se usazuje rovnou ve svém Slově této hodiny, ve večerním světle, a to světlo rozsvěcuje.

¹⁶² Slepotu netopýra... Můžete rozsvítit světlo a netopýr je natolik slepý, že nebude schopen létat. Nějaká houkající sova a všichni tito noční dravci a jím podobní živočichové, jako švábi, a tak dále, jsou během dne slepí. Oni neví, co to obnáší. Nemohou to vidět. Ale večerní

světla přišla. Každé podobenství, kamkoliv bychom šli do přírody, do Bible, k sochám Melch... kterou uviděl Daniel a král onoho dne, všichni ji viděli, všechny tyto věci, každý jeden, každé zpodobnění, každou pohnutku, každé místo v tomto těle nám pozičně ukazuje, přesně tu hodinu ve které žijeme. Nad tím již není žádná pohyblivá věc. Byl zde pohyb ruky, láska, Wesley. Byl zde pohyb základu, Luther. Láska... Nikdy, někde nepovstal „větší“! Wesleyovo hnutí, oni vyslali misionáře kolem celého světa. Jedno z největších hnutí, které se událo před tímto věkem. Pak přichází ten Letniční věk; on přichází v jednotlivých prstech a věcech, ten Letniční věk jazyka a nosu, a tak dále. Teď je to v očích. K čemu se ti hodí oči, nebo nač potřebuješ světlo, jestliže tam nejsou oči, aby viděly. Nejdříve musí být oči, aby viděly; a pak, když to přišlo, On otevřel těch sedm pečetí a zjevil večerní světlo, bere všechna tajemství, která byla skrytá napříč těmito církevními věky a nyní jsou zjevena tak, jak to zaslíbil ve Zjevení 10:1-7. A tak daleko jsme k dnešnímu dni, umístění v samotném středu Slova, a to Slova zjevovaného nám Ježíšem Kristem. Potom je to Slovo Boží.

163 A jakožto Jeho poddaní, musíme chodit těsněji s Původcem, abychom to pochopili, aby to bylo zjeveno. „Ó, Pane, co chceš, abych dělal? Mám jít na pole kázat Evangelium nebo mám zůstat zde doma? Nezáleží na tom, mám-li být dobrou hospodyňkou... mám-li být dobrou maminkou... jestliže mám udělat *to, tamto* nebo něco *jiného*, cokoliv to je... mám-li být zemědělcem... jestliže... Ať je to cokoliv, Pane, co chceš, abych dělal?“

Skutky 9:6

164 Copak to samé nezahlavil Saul? „Pane, co chceš, abych dělal?“ On byl tam na své cestě, aby uvrhnout církve do vězení, ale pak zvolal: „Co chceš, abych dělal?“ Když se to veliké světlo k němu otočilo, jako veliký ohnivý sloup a zavěsilo se nad ním. „Co chceš, abych dělal?“

165 Myslím si, že to je vhodné slovo na závěr: „Pane, co chceš, abych dělal.“ Když vidím tato Písma právě teď tak dokonale zjevena, Pane: „Co chceš, abych dělal?“

166 Skloňme naše hlavy. Prosím všechny přítomné, aby prozkoumali svá srdce a postavili si otázku: „Pane, co chceš, abych dělal?“ A ti z vás v celé zemi, pokud jste ještě stále telefonicky připojeni, skloňte své hlavy a zeptejte se: „Pane, co chceš, abych dělal, jelikož jsme došli až sem v tomto posledním dni a v posledních hodinách a je to tak zřetelné před námi, tak jasně zjeveno. Co chceš, abych dělal?“

167 Drahý Bože, zatímco oni Ti předkládají tuto otázku, já se ptám

sám za sebe: „Co chceš, abych dělal, Pane, když si uvědomuji, že každý den se počítá. A já prosím, abys mi pomohl, Pane, abych žil tak, aby každý jeden den se mohl započítat ke Tvé cti a slávě. Prosím o to, pomoz každému jednomu v celém národě, a těm, kteří jsou přítomni v této modlitebně, zatímco zpytujeme naše srdce a ptáme se, Pane: ‚Co chceš, abych dělal? Co bych mohl udělat, Pane, abych podpořil věc Tvého království, Tvou věc.‘ Vyslyš, Bože. Zpytuj nás-naše srdce a prozkoumej nás a bude-li v nás nalezena nějaká nepravost, Pane, nějaké sobectví, špatné motivy nebo cíle, ó, Bože, očisti nás krví svého Syna Ježíše Krista, který... Pokorně přijímáme smíření Jeho smrti a Jeho zmrtvýchvstání. A jakožto ospravedlnění skrze víru, že On to vykonal, radostně přijímáme plán tohoto spasení, který nám předkládáš. Otče, děkujeme Ti za poselství pro tento den, za to, v co věříme a čeho se s vědomím a vírou přidržujeme, že to je Tvé Slovo a Tvé poselství. Ne, že bychom nesouhlasili s jinými lidmi, ale snažíme se více připodobnit Ježíši Kristu, který je naším příkladem.“

168 Drahý Bože, tady leží kapesníčky a všude se nacházejí nemocní lidé. A já sám jsem, Pane, dnes ráno unaven a vyčerpán. A já prosím, abys nám pomohl, drahý Bože. Vzhlížíme k Tobě s prosbou o sílu. Ty jsi naší silou. Ty jsi tak mnohým pomohl, drahý Bože.

169 Onoho dne, když jsem o tom v lesích uvažoval a procházel se s bratrem Banksem Woodem, když lékaři... Jeho srdce bylo na tom tak špatně, že již téměř nebyl schopen chůze. A teď, když si pomyslím, jak málo jsem věděl, když jsem se procházel tam v horách po tom vidění. „Musím zdolat tu pumu. Musím vidět tu pumu zabitou.“ A pak, když jsem se vracel a stál jsem zde v Tucsonu ve Furově kavárně a viděl jsem, jak jeho šaty na něm visí, jeho zapadlé oči, řekl jsem si: „Bože, jestli mi můžeš dát vidění, kde se nachází ta puma, určitě mi můžeš ukázat to, co se tyká bratra Woodse.“

A pak to přišlo: „Polož na něho ruce.“ A on je tady dnes znovu, náš starý bratr Banks, a běhá po horách nahoru a dolů. Jak jsme Ti vděční, drahý Bože, že Ty jsi tím samým Bohem pro každého jednoho z nás, stejně tak, jak jsi byl pro bratra Woodse. Víím, že ho miluješ, protože on je Tvým upřímným a čestným služebníkem.

170 A prosím, drahý Bože, abys naložil s každým jedním z nás, a odpustil nám naše hříchy a uzdravil nemoci našich těl. A připodobňuj nás každého dne více Sobě Pane, dokud nedojdeme do té plné postavy Ježíše Krista. Vyslyš, ó, Pane. Důvěřujeme Ti, že jsi teď prozkoumal každé srdce a že víme, co bychom měli dělat. Prosíme, abys nás teď

požehnal, v Ježíšově jménu.

171 A zatímco naše hlavy zůstávají skloněny, je zde někdo mezi námi nebo na telefonní lince v celém národě, kdo by si přál, zatímco se modlíme s našimi skloněnými hlavami, pozvednout teď svou ruku k Bohu? To je všechno, co můžete udělat, dnes ráno je toto místo přeplněné. Jen pozvedněte vaše ruce k Bohu a řekněte: „Bože, učiň mě více podobného Ježíši, já chci být více podobný Ježíši.“ Bůh ti žehnej. Vám všem v celé zemi, všude jsou zvednuté ruce, je to velké množství. Já jsem rovněž zvedl svoji ruku. „Já se chci více podobat Jemu. Zpytuj mne, Pane a nalezněš-li nějakou špatnost ve mně; odstraň ji. Já bych chtěl...“ Jsme již zde tak dlouho, nicméně musíme toto místo opustit, ač-nezáleží na tom, kdo jste, jak jste bohatí, jak chudí, jak mladí, jak staří.

172 Včera jsem se zastavil u takové bídne, chudé hromádky lidí, daleko v horách nad řekou, tam žije jedna skromná rodina. Muž, se kterým jsem tak dlouho hovořil o Bohu, on přišel se svou útlu ženou, měla sedm či osm dětí, on je vytáhlý jako tříska, snažil se najít nějaké zaměstnání, kde by vydělal několik dolarů na den. A jistý muž mu dovolil žít v maličké chatrči a tam jeho manželka, která byla blízko porodu dalšího dítěte, a ona tam měla takovou mohutnou, širokou sekeru, kterou štípala dříví a přitahovala ho, a ona s miminkem na bedrech a druhou rukou tahala to dříví a potom je štípali, aby mohli zavařit nějaké ostružiny, aby nemuseli hladovět v zimě... Aj, jak s ní soucítíme, a společně s bratrem Woodem jsme nasedli do malého nákladáku a odjeli jsme tam a skáceli jsme nějaké dříví a přivezli jim ho. Vděčná, obyčejná žena, ona u toho stála. Já s ní tolik soucítit; a stále jsme se za ně modlili.

Izaiáš 27:3

173 A jejich malé dítě dostalo epilepsii. A my jsme šli a pomodlili jsme se za to malé dítě a Bůh ho uzdravil. A pak podruhé, její manžel měl kýlu a přišli jsme... Hovořil jsem s ním. On kouřil; vlastně oba. Ona šňupala tabák a on rovněž, je to typické u horalů. Začal jsem o tom s nimi mluvit. A včera ráno jsem tam za úsvitu přišel a on mi vyšel naproti a měl takto založené ruce, a řekl: „Bratře Billy, já jsem jiným člověkem.“ On řekl: „Vykouřil jsem svou poslední cigaretu, a teď jsem na Pánově straně.“

Ona řekla: „Já jsem také vykouřila svou poslední.“ Ó, to bylo zaseté semeno. „Já, Hospodin je budu zavlažovat dnem i nocí, a nikdo je nevytrhne z Mé ruky.“

174 Ó Bože, smiluj se teď prosím a vlož touhu do našich srdcí, protože Ti chceme z našich srdcí sloužit. Nuže, Otče, oni všichni jsou ve Tvých rukou, na každém místě. To jsou Tvé děti; jednej s nimi podle Svého milosrdenství, Pane, ne v soudu, ale v milosrdenství, prosíme o to v Ježíšově jménu. Amen.

175 Milujete Ho? Z celých srdcí... Nuže, ti z vás, kteří mají kapesníčky můžou si je vzít. A teď, naše bohoslužby, myslím, že ony začnou trochu dříve, možná v sedm hodin nebo tak nějak. Bratr Neville to oznámí za chvíli, kdy bude začátek. A tuším, že se dnes ráno bude ještě konat křest? Voda je připravena. Pokud je tady někdo a ještě nebyl pokřtěn ve jménu našeho Pána Ježíše Krista, nu, voda je určité pro křest připravena.

176 Ceníme si všech sloužících bratrů. Vidím zde bratra... Jak proběhla tvá shromáždění? Bylo všechno v pořádku? Bratr Parnell a bratr Martin, ó, a tolik jich tady máme, bratra Lee Vayla... Jsou tady kazatelé z mnoha míst. My si opravdu toho ceníme, že jste zde a máte s námi obecenství kolem Slova.

Matouš 4:4; Lukáš 4:4; Jan 10:27

177 Možná teď se mnou nebudete úplně souhlasit. Já vás také o to nežádám, vidíte. Jedná se o to, že můžete o těch věcech uvažovat. To, co vy mi říkáte, já o tom uvažuji. A jestliže kazatelé vezmou do rukou pásku a řeknou: „Dobrá, já s tím nesouhlasím...“ To je úplně v pořádku, můj bratře; ty jsi pastýřem nějakých ovcí. Ty je krmíš tak, jak si to přeješ. Já se snažím o to nejlepší, abych se držel toho Slova, pro ty, kteří mi byli Bohem svěřeni do mých rukou, protože ovce jsou lačné ovčího pokrmu, samozřejmě: „Moje ovce slyší Můj hlas.“ A to je co... Žijeme každým slovem vycházejícím... Nikoliv vším... ne jenom slovem sem a tam, ale každým slovem vycházejícím z úst Božích. To je, čím by měli žít svatí.

Povstaňme nyní, zatímco skláníme naše hlavy... Bratře Neville, chtěl bys něco říci? Bratře Manne? V pořádku.

Ať všichni, kteří se dobře cítí řeknou, „amen.“ (Shromáždění opakuje, „amen.“) Nuže, skloňme naše hlavy. Poprosím bratra Lee Vayle, pokud může, aby přišel sem. Můžeš-li sem přijít, bratře Vayle, můžeš-li...

Bratr Vayle je jeden z našich bratrů, je to spisovatel. On teď připravuje knihu *Sedm církevních věků* a nyní již pracuje na *Sedmi pečetích*. Doufáme, že je brzy budeme mít. V pořádku. Bratře, Lee Vayle, Bůh ti požehnej.

